

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 8. februar 2012
Kontor: Udlændingelovkontoret
Sagsnr.: 11/87474

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

(Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 947 af 24. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 a, stk. 5, § 9 f, stk. 4, 2. pkt., § 28, stk. 9, § 38, stk. 3, 2. pkt., stk. 4 og stk. 7, 2. pkt., § 39, stk. 2, 1. og 2. pkt., stk. 3, 3. pkt., stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 1. pkt., § 42, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 44, stk. 3, og § 47 a, ændres ”Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration” til: ”Justitsministeren”.

2. § 2 b, stk. 5, ophæves.

3. § 4 a, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

4. I § 4 a, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres ”eller § 9 f” til: ”, § 9 f, §§ 9 i-m eller § 9 n,”.

5. I § 4 c, stk. 4, nr. 3, ændres ”§ 9 c” til: ”§ 9 i”.

6. I § 4 d, 1. og 2. pkt., § 11, stk. 9, 1. og 2. pkt., § 19, stk. 1, nr. 9, 2. pkt., stk. 5, 2. pkt., og stk. 8, 1. og 2. pkt., § 27 a, § 33, stk. 14, 1. pkt., to steder i § 40, stk. 10, 1. pkt., § 40, stk. 10, 2. pkt., § 40 c, stk. 2, § 44 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 44 f, stk. 1, 1. pkt., § 44 g, § 46 b, § 47 a, og § 56 a, stk. 1, 3. pkt., stk. 9, 1. pkt., stk. 10, 1. og 2. pkt., og stk. 11, 2. pkt., ændres "Udlændingeservice" til: "Udlændingestyrelsen".

7. I § 9, stk. 1, nr. 1, ændres "en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person," til: "en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år,".

8. § 9, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves.

9. § 9, stk. 4, affattes således:

"Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren, jf. stk. 23. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om den økonomiske sikkerhed. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent."

10. I § 9, stk. 6, ændres "stk. 28" til: "stk. 27".

11. I § 9, stk. 7, ændres "28" til: "26", og "væsentlig" udgår.

12. I § 9, stk. 11, ændres "stk. 20" til: "stk. 19".

13. § 9, stk. 15, ophæves.

Stk. 16-31 bliver herefter stk. 15-30.

14. I § 9, stk. 16, der bliver stk. 15, ændres "stk. 28" til: "stk. 27".

15. I § 9, stk. 19, der bliver stk. 18, ændres "stk. 29" til: "stk. 28".

16. I § 9, stk. 21, der bliver stk. 20, ændres "stk. 28" til: "stk. 27".

17. I § 9, stk. 22, der bliver stk. 21, ophæves 4. pkt.

18. I § 9, *stk. 24*, der bliver *stk. 23*, ændres ”*Stk. 23, 2. pkt.*” til: ”*Stk. 22, 2. pkt.*”.

19. I § 9, *stk. 26*, der bliver *stk. 25*, ændres ”*stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.*” til: ”*stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.*”.

20. I § 9, *stk. 27, 1. pkt.*, der bliver *stk. 26, 1. pkt.*, ændres ”*stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.*” til: ”*stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.*”.

21. I § 9, *stk. 27, 3. pkt.*, der bliver *stk. 26, 3. pkt.*, ændres ”*og stk. 16, 1. pkt.*” til: ”*og stk. 15, 1. pkt.*”.

22. I § 9, *stk. 28*, der bliver *stk. 27*, ændres ”*stk. 16, 2. pkt., og stk. 21, 2. pkt.*” til: ”*stk. 15, 2. pkt., og stk. 20, 2. pkt.*”.

23. I § 9, *stk. 29*, der bliver *stk. 28*, ændres ”*stk. 19*” til ”*stk. 18*”.

24. § 9, *stk. 31*, der bliver *stk. 30*, affattes således:

”*Stk. 30.* Opholdstilladelse efter *stk. 1, nr. 1*, skal, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at udlændingen består en af justitsministeren etableret danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau. Prøven skal være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter *stk. 1, nr. 1*. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation herfor. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom.”

25. I § 9 indsættes som *stk. 31-35*:

”*Stk. 31.* Den økonomiske sikkerhed efter *stk. 4* kan efter anmodning nedsættes med 20.000 kr., jf. dog *stk. 34*, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter *stk. 1, nr. 1*, har bestået en danskprøve på mindst A1-niveau, jf. *stk. 30*. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 32. Den økonomiske sikkerhed efter *stk. 4* kan efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog *stk. 34*, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter *stk. 1, nr. 1*, har bestået en af justitsministeren etableret danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau. Prøven skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for ud-

lændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 15 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom. Det i 1. pkt. angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 33. Den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 kan efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 34. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 31-33 kan alene ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 10.000 kr. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 35. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med børne- og undervisningsministeren regler om de danskprøver, der er nævnt i stk. 30 og 32, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for prøverne.”

26. I § 9 c, stk. 1, ændres ”§ 9, stk. 2-21” til: ”§ 9, stk. 2-20 og stk. 30” og ”§ 9, stk. 23-31” til: ”§ 9, stk. 22-29 og stk. 32-35”.

27. I § 9 c, stk. 4, § 38, stk. 3, 1. pkt., § 46 b, § 48, 4., 6. og 7. pkt., og § 56 a, stk. 1, 3. og 4. pkt., og stk. 11, 1. pkt., ændres ”ministeren for flygtninge, indvandrere og integration” til: ”justitsministeren”.

28. § 9 c, stk. 6-12, ophæves.
Stk. 13 bliver herefter stk. 6.

29. I § 9 g, stk. 2, ændres ”Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration” til: ”Beskæftigelsesministeren” og ”andre bestemmelser i denne lov” ændres til: ”§ 9 a og §§ 9 i-n”.

30. I § 9 g indsættes som *stk. 3*:

”Stk. 3. Justitsministeren kan bestemme, at ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 f kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles.”

31. I § 9 h, stk. 1, udgår nr. 1, 8 og 13.

Nr. 2-7 bliver herefter nr. 1-6, nr. 9-12 bliver nr. 7-10, og nr. 14-19 bliver nr. 11-16.

32. I § 9 h, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 4, ændres ”jf. dog nr. 6” til: ”jf. dog nr. 5”.

33. I § 9 h, stk. 1, nr. 9, der bliver nr. 7, ændres ”§ 9 c” til: ”§ 9 i”.

34. I § 9 h, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 8, ændres ”§ 9 c, stk. 1, med henblik på au pair- og praktikantophold” til: ”§§ 9 j og k”.

35. I § 9 h, stk. 1, nr. 11, der bliver nr. 9, ændres ”§ 9 c, stk. 1, for så vidt angår medfølgende familie til arbejdstagere, studerende og forskere” til: ”§§ 9 m og n”.

36. I § 9 h, stk. 1, nr. 14, der bliver nr. 11, ændres ”nr. 2” til: ”nr. 1”.

37. I § 9 h, stk. 1, nr. 15, der bliver nr. 12, ændres ”nr. 3-6” til: ”nr. 2-5”.

38. I § 9 h, stk. 1, nr. 16, der bliver nr. 13, ændres ”nr. 9” til: ”nr. 7”.

39. I § 9 h, stk. 1, nr. 17, der bliver nr. 14, ændres ”nr. 10 og 12” til: ”nr. 8”.

40. I § 9 h, stk. 1, indsættes efter nr. 17, der bliver nr. 14, som nyt nummer:

”Nr. 15) på 1.650 kr. for at indgive ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er nævnt i nr. 10,”

Nr. 15-16 bliver herefter nr. 16-17.

41. I § 9 h, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 16, ændres ”nr. 11” til: ”nr. 9”.

42. I § 9 h, stk. 1, nr. 19, der bliver nr. 17, ændres ”nr. 1-12” til: ”nr. 1-10”.

43. I § 9 h, stk. 2, 1. og 2. pkt. og § 44 a, stk. 4, 1. pkt., ændres ”Udlændingesservice” til: ”Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering”.

44. I § 9 h, stk. 4, ændres ”§ 9, stk. 22, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, § 9 f, stk. 7, § 9 g,” til: ”§ 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, § 9 f, stk. 7, § 9 g, stk. 2 og 3,”.

45. § 9 h, stk. 7, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om indbetaling af gebyrer efter stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og stk. 4, jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16.

Stk. 8. Justitsministeren fastsætter regler om indbetaling af gebyrer efter stk. 1, nr. 10, 15 og 17, og stk. 2, jf. stk. 1, nr. 10, 15 og 17, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 10, 15 og 17, og stk. 4, jf. stk. 1, nr. 10, 15 og 17.”

46. Efter § 9 h indsættes:

”§ 9 i. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding med henblik på uddannelse, hvis den pågældende er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet, eller hvis ganske særlige uddannelsesmæssige hensyn i øvrigt tilsiger det.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Stk. 3. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter stk. 1 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1, herunder om dokumentation for bestået anerkendt sprogtest og oprettelse af en spærret konto med et beløb svarende til op til 1 års ydelser i form af statens uddannelsesstøtte som betingelse for opholdstilladelse.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse her i landet.

Stk. 6. Til brug for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings afgørelser om meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1 til udlændinge, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet, og som ikke er omfattet af de i stk. 4 fastsatte regler, afgiver

Danmarks Evalueringsinstitut efter anmodning fra uddannelsesinstitutionen en vejledende udtalelse om indhold og kvalitet i følgende uddannelser:

- 1) Videregående uddannelser og kurser, der uden godkendelse fra en statslig myndighed udbydes på en statsligt godkendt uddannelsesinstitution under statsligt tilsyn.
- 2) Uddannelser og kurser inden for grund- og ungdomsuddannelser, der uden godkendelse fra en statslig myndighed udbydes på en statsligt godkendt uddannelsesinstitution, der er under statsligt tilsyn.
- 3) Kurser på folkehøjskoler m.v. godkendt efter lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), som gennemføres uden tilskud efter loven.

Stk. 7. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler om Danmarks Evalueringsinstituts udtalelser efter stk. 6, herunder om anmodninger og om den anmodende institutions betaling til dækning af Danmarks Evalueringsinstituts udgifter i forbindelse med udtalelser.

§ 9 j. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding med henblik på au pair-ophold her i landet.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsi-ge det.

Stk. 3. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter stk. 1 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1 kan, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en person, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§ 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Stk. 5. Opholdstilladelse efter stk. 1 med henblik på au pair-ophold kan ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 5 år inden tidspunktet for afgørelsen ved endelig dom er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4, som følge af ulovlig beskæftigelse af en udlænding, der på gerningstidspunktet var au pair hos den

domfældte, eller har vedtaget en bøde for en sådan overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4.

Stk. 6. Opholdstilladelse efter stk. 1 kan ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever er omfattet af en karenperiode, jf. § 21 a.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1.

§ 9 k. En udlænding kan i uddannelsesmæssigt øjemed efter ansøgning få opholdstilladelse med henblik på at være praktikant her i landet. En udlænding kan endvidere efter ansøgning få opholdstilladelse som volontør med henblik på at udføre humanitært og socialt arbejde her i landet.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsi­ge det.

Stk. 3. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter stk. 1 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1.

§ 9 l. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, der ifølge en aftale mellem Danmark og en anden stat, jf. § 45, er berettiget til et længerevarende ferieophold her i landet og i forbindelse hermed er berettiget til at arbejde her i landet i et nærmere afgrænset omfang (working holiday). Opholdstilladelsen gives på de betingelser, som aftalen opstiller.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsi­ge det.

Stk. 3. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter stk. 1 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter stk. 2, 1. pkt.

§ 9 m. Der kan, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler derfor, efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-6.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Stk. 3. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter stk. 1 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opholdstilladelser efter stk. 1.

§ 9 n. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at der efter ansøgning skal kunne gives opholdstilladelse til udlændinge, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 i eller § 9 k.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Stk. 3. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter stk. 1 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opholdstilladelser efter stk. 1.

§ 9 o. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-l, afgive en udtalelse til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag om forlængelse af opholdstilladelsen. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 9 m eller n, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering om forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.”

47. § 11, stk. 9, affattes således:

”Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-f, afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag om forlængelse af opholdstilladelsen eller om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med dansk indfødsret, tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-f, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.”

48. I § 12 ændres ”Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration” til: ”Justitsministeren” og efter ”opholdstilladelser” indsættes: ”efter §§ 7-9 og 9 b-f”.

49. I § 12 indsættes som *stk. 2*:

”Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opholdstilladelser efter § 9 a og §§ 9 i-n, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed, og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.”

50. I § 14, *stk. 1, nr. 7*, indsættes efter ”§ 9 c, stk. 1,”: ”og §§ 9 m og n”.

51. I § 14, *stk. 2, § 44 a, stk. 9, og § 47, stk. 3, 1. pkt.*, ændres ”Ministeren for Flygtninge, Indvandrere og Integration” til: ”Justitsministeren og beskæftigelsesministeren”.

52. I § 15, *stk. 2*, ændres ”Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration” til: ”Beskæftigelsesministeren” og efter ”tilladelse” indsættes: ”, jf. dog stk. 3”.

53. I § 15 indsættes som *stk. 3*:

”Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om arbejdstilladelser til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 f, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse.”

54. I § 19, *stk. 1, nr. 4*, ændres ”stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.” til: ”stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.”.

55. I § 19, *stk. 1, nr. 6 og 7*, ændres ”stk. 16, 3. pkt., og stk. 21, 3. pkt.” til: ”stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt.” og ”stk. 28” til: ”stk. 27”.

56. I § 19, stk. 1, indsættes som nr. 11:

”11) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30.”

57. I § 19, stk. 5, 2. pkt., og § 27 a ændres ”Udlændingesservices” til: ”Udlændingestyrelsens”.

58. § 19, stk. 8, ophæves og i stedet indsættes:

”Stk. 8. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-f, afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter stk. 1 eller 2. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med dansk indfødsret, tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-f, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-l, afgive en udtalelse til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter stk. 1 eller 2. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 9 m eller n, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering om forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.”

59. I § 21 a ændres ”§ 9 c, stk. 1,” til: ”§ 9 j”.

60. I §§ 27 a og 40 d ændres ”Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations” til: ”Justitsministeriets”.

61. I § 27 a og § 46 g, stk. 1 og 2, ændres ”Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration” til: ”Justitsministeriet”.

62. I § 33, stk. 5, ændres ”§ 9, stk. 22” til: ”§ 9, stk. 21”.

63. I § 39, stk. 1, ændres ”ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations” til: ”justitsministerens”.

64. I § 40 d ændres ”den prøve, der er nævnt i § 9, stk. 2, 2. pkt.” til: ”de prøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32”.

65. I § 44, stk. 1, ændres ”Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration” til: ”Justitsministeren” og ”og for ansøgninger, der indgives her i landet om opholds- og arbejdstilladelse” ophæves.

66. I § 44 a, stk. 1, 8, 9 og 11, ændres ”Udlændingesservice” til: ”Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering”.

67. I § 44 a, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

”Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har adgang til UIP, i det omfang adgangen er nødvendig for varetagelsen af Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings opgaver efter udlændingeloven eller anden lovgivning.”

68. I § 44 a, stk. 5, ændres ”Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Udlændingesservice” til: ”Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering”, og ”§ 9, stk. 24” ændres til: ”§ 9, stk. 23”.

69. I § 44 a, stk. 6, ændres ”Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration og Udlændingesservice” til: ”Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering”.

70. I § 44 a, stk. 10, 1. og 2. pkt., ændres ”Udlændingesservice” til: ”Udlændingestyrelsen, Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering”.

71. I § 44 a indsættes som stk. 12:

”Stk. 12. Persondatalovens § 7, stk. 8, finder ikke anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter §§ 7 og 8. Det samme gælder ved behandling af sager om forlængelse, inddragelse og bortfald af opholdstilladelse meddelt efter disse bestemmelser og ved behandling af sager, hvori akter vedrørende opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 indgår.”

72. I § 44 d og 44 e, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 9 c” til: ”§ 9 i”.

73. §§ 46 og 46 a affattes således:

”§ 46. Afgørelser efter denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af § 9, stk. 22 og 23, stk. 2-§ 49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 4, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og §§ 9 i-n og afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter § 9 a og §§ 9 i-n træffes af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering.

Stk. 3. Afgørelser efter § 9 b, afgørelser vedrørende forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse efter § 9 b, og afgørelser efter § 33, stk. 4, 2. pkt., træffes af justitsministeren.

Stk. 4. Afgørelser efter § 9 h, stk. 5, 2. og 3. pkt., træffes af beskæftigelsesministeren i sager, hvor Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16.

Stk. 5. Afgørelser efter § 9 h, stk. 5, 2. og 3. pkt., træffes af justitsministeren i sager, hvor Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1, nr. 10, 15 og 17.

Stk. 6. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10 og 12, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-n træffes af Udlændingestyrelsen efter, at Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelse fortsat er til stede.

Stk. 7. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10 og 12, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b træffes af Udlændingestyrelsen efter, at justitsministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

§ 46 a. Udlændingestyrelsens afgørelser kan, bortset fra de afgørelser, der er nævnt i § 9 g, stk. 1, § 9 h, stk. 4, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 10, 15 og 17, § 9 h, stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 10, 15 og 17, § 11, stk. 8, § 32 a, § 33, § 34 a, § 42 a, stk. 7, 1. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 53 a og § 53 b, påklages til justitsministeren.

Stk. 2. Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings afgørelser kan, bortset fra de afgørelser, der er nævnt i § 9 h, stk. 4, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, § 9 h, stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og § 33, påklages til beskæftigelsesministeren.

Stk. 3. Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages til justitsministeren.

Stk. 4. Udlændingestyrelsens og Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings beslutninger om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 2, kan ikke påklages.

Stk. 5. Justitsministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens behandling af de sager, der er omfattet af § 46, stk. 1, og stk. 1 og 3.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings behandling af de sager, der er omfattet af § 46, stk. 2 og stk. 2.”

74. § 47, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Der kan efter aftale mellem justitsministeren og udenrigsministeren samt mellem beskæftigelsesministeren og udenrigsministeren gives danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at udstede og meddele visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Efter aftale med et andet land kan udenrigsministeren efter aftale med justitsministeren eller beskæftigelsesministeren bemyndige udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet til at udstede visum efter § 4 a, stk. 3, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Beskæftigelsesministeren kan alene medvirke i aftaler om udstedelse af visum efter § 4 a, stk. 3, i forhold til meddelelse af opholdstilladelse og arbejdstilladelse som omfattet af § 46, stk. 2. Udenrigsministeren kan efter aftale med justitsministeren indgå repræsentationsaftaler med udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 8.”

75. Efter § 48 e indsættes:

”§ 48 f. Udlændingestyrelsen bedømmer, om en udlænding har bestået de danskprøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32. Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om en udlænding har bestået de danskprøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32, kan påklages til Ministeriet for Børn og Undervisning. Klagen skal indgives til Ministeriet for Børn og Undervisning senest 7 dage efter, at resultatet af bedømmelsen er meddelt den pågældende udlænding. Klager, der indgives senere, afvises.”

76. § 58 b, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Ved den centrale Eurodac-enhed forstås i denne lov den centrale enhed i agenturet for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er ansvarlig for driften af den centrale database omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 1, stk. 2, litra b.”

§ 2

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 15. januar 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 504 af 6. juni 2007, § 3 i lov nr. 349 af 6. maj 2009, § 5 i lov nr. 221 af 21. marts 2011, § 82 i lov nr. 594 af 14. juni 2011 og § 2 i lov nr. 601 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 11 b, 1. pkt., ændres ”og stk. 2-15” til: ”, stk. 2-14 og stk. 30”.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. maj 2012, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 76, træder i kraft den 1. december 2012.

Stk. 3. § 1, nr. 7 og 13, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse, hvis udlændingen eller den herboende person ikke er over 24 år på tidspunktet for sagens afgørelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 1, nr. 9, 24, 25 og 56, finder ikke anvendelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. For udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i perioden fra den 15. maj 2012 og indtil de prøver, der er nævnt i udlændingelovens § 9, stk. 30 og 32, er etableret, regnes fristerne på 6 og 15 måneder, jf. udlændingelovens § 9, stk. 30, 2. og 4. pkt., og stk. 32, 2. og 3. pkt., fra tidspunktet for prøvernes etablering.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	19
2. Lovforslagets baggrund og indhold.....	19
3. Afskaffelse af pointsystemet i ægtefællesammenførings­sager og tilbageførelse af 24-årsreglen.....	25
3.1. Gældende ret	25
3.2. Forslag om at afskaffe pointsystemet i ægtefællesammenførings­sager og tilbageføre 24-årsreglen.....	25
4. Tilbageførelse af tilknytningskravet.....	26
4.1. Gældende ret	26
4.2. Forslag om at tilbageføre tilknytningskravet.....	28
5. Ændring af 28-årsreglen til en 26-årsregel.....	31
5.1. Gældende ret	31
5.2. Forslag om at ændre 28-årsreglen til en 26-årsregel.....	32
6. Afskaffelse af indvandringsprøven i ægtefællesammenførings­sager.....	33
6.1. Gældende ret	33
6.2. Forslag om at ophæve kravet om bestået indvandringsprøve som betingelse for ægtefællesammenføring..	34
7. Indførelse af krav om bestået prøve i dansk som betingelse for fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse	35
7.1. Gældende ret	35
7.2. Forslag om at gøre fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse betinget af bestået danskprøve	35
7.2.1. Dispensationsadgang, lovligt forfald og gebyrfritagelse.....	37
7.2.2. Fristen for beståelse af danskprøverne	41
7.2.3. Fastsættelse af nærmere regler om danskprøverne.....	42
7.2.4. Klager over Udlændingestyrelsens bedømmelse af om en prøve er bestået.....	43
7.2.5. Inddragelse af opholdstilladelsen ved manglende rettidig beståelse af danskprøve	44
8. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse	45
8.1. Gældende ret	45
8.2. Forslag om at nedsætte den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 100.000 kr. til 50.000 kr.	45
9. Afskaffelse af gebyrerne på familiesammenføringsområdet	46
9.1. Gældende ret	46

9.2. Forslag om at ophæve kravet om gebyrbetaling på familiesammenføringsområdet	46
10. Elektronisk behandling af asylsager	47
10.1. Afgivelse af oplysninger om politiske forhold	47
10.2. Persondatalovens § 7, stk. 8	48
10.3. Indførelse af elektronisk sagsbehandling	49
10.4. Forslag om at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke skal finde anvendelse ved elektronisk behandling af asylsager m.v. og sager om tidsubegrænset opholdstilladelse	50
11. Ændringer som følge af it-agenturet	51
12. Afslagskompetence for udenlandske repræsentationer, der repræsenterer Danmark i visumsager	52
13. Forslag til ændringer som følge af nedlæggelsen af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration ..	54
13.1. Teknisk præcisering af udlændingelovens § 9 c om meddelelse af opholdstilladelse af ganske særlige grunde	55
13.2.. Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på Beskæftigelsesministeriets område	56
13.2.1. Opholdstilladelse med henblik på at følge uddannelse eller kursus på en uddannelsesinstitution her i landet	56
13.2.1.1. Gældende ret	56
13.2.1.2. Forslag om en ny § 9 i	57
13.2.2. Opholdstilladelse med henblik på au pair-ophold her i landet	57
13.2.2.1 Gældende ret	57
13.2.2.2 Forslag om en ny § 9 j	59
13.2.3. Opholdstilladelse med henblik på ophold i uddannelsesmæssigt øjemed som praktikant eller volontør her i landet	59
13.2.3.1. Gældende ret	59
13.2.3.2. Særligt vedrørende praktik inden for landbrugs-, veterinær-, skovbrugs- og gartneriområdet	60
13.2.3.3. Særligt vedrørende praktik inden for sundhedsområdet	60
13.2.3.4. Særligt vedrørende arkitektpraktikanter	61
13.2.3.5. Særligt vedrørende volontører	61
13.2.3.6. Forslag om en ny § 9 k	61
13.2.4. Opholdstilladelse med henblik på såkaldt working holiday-ophold	61
13.2.4.1. Gældende ret	61
13.2.4.2. Forslag om en ny § 9 l	62
13.2.5. Opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til udlændinge med opholdstilladelse af beskæftigelses- eller erhvervs-mæssige grunde efter udlændingelovens § 9 a	62
13.2.5.1 Gældende ret	62
13.2.5.2. Forslag om en ny § 9 m	63

13.2.6. Opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til udlændinge med opholdstilladelse af studiemæssige grunde	64
13.2.6.1. Gældende ret.....	64
13.2.6.2. Forslag om en ny § 9 n.....	64
14. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	65
15. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	65
16. Administrative konsekvenser for borgerne.....	65
17. Miljømæssige konsekvenser	65
18. Forholdet til EU-retten.....	65
19. Hørte myndigheder m.v.	66
20. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget.....	66

1. Indledning

Regeringen vil skabe en ny balance i udlændingepolitikken.

Udlændingepolitikken skal være robust og retfærdig. Derfor skal udlændingepolitikken bygge på klare rettigheder og pligter for udlændinge, der ønsker at være en del af det danske samfund.

Udlændingepolitikken skal fremme integrationen. Derfor skal udlændinge, der ønsker at være en del af det danske samfund mødes med rimelige og gennemskuelige krav.

En robust udlændingepolitik betyder, at reglerne skal være effektive og understøtte, at de udlændinge, der kommer til landet som led i bl.a. ægtefællesammenføring, bliver godt integreret, og at der stilles klare krav om en aktiv indsats for egen integration i det danske samfund.

En retfærdig udlændingepolitik betyder, at der stilles klare og gennemskuelige krav, som er retfærdige og ikke unødvendige og ekskluderende.

Mange års hyppige regelændringer har medført unødvendige krav, som har hæmmet integrationen af udlændinge i det danske samfund. Det vil regeringen gøre op med.

Udfordringerne er store. Integrationen skal forbedres. Flere unge skal have en uddannelse, og flere skal i arbejde som forudsætning for et aktivt og selvforsørgende liv i Danmark.

Udlændingepolitikken skal bidrage til samling – ikke splittelse.

Dette lovforslag har navnlig til formål at gennemføre de væsentligste dele af de initiativer på ægtefællesammenføringsrådet, der fremgår af regeringsgrundlaget ”Et Danmark, der står sammen” fra oktober 2011.

2. Lovforslagets baggrund og indhold

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen fjerne pointsystemet og tilbageføre 24-årsreglen og tilknytningskravet til den definition, der var gældende, før pointsystemet blev indført. Regeringen vil også ændre 28-årsreglen, der dispenserer fra tilknytningskravet, til en 26-årsregel.

Regeringen finder, at et pointsystem, hvorefter en udlænding skal dokumentere erhvervserfaring, uddannelse eller sprogkundskaber forud for en evt. ægtefællesammenføring, skaber en

unødige barrierer for herboendes adgang til at få en udenlandsk ægtefælle her til landet. Pointsystemet indebærer således, at f.eks. danske statsborgere, der opfylder de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring, udelukkes fra at få deres udenlandske ægtefælle her til landet, alene fordi den udenlandske ægtefælle ikke har opnået f.eks. tilstrækkelig erhvervs erfaring eller har de krævede sprogkunderskaber.

Dertil kommer, at pointsystemet giver veluddannede eller velstillede udlændinge bedre muligheder for at komme her til landet som ægtefællesammenført. F.eks. kan udlændinge, der har haft beskæftigelse, der har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr., og udlændinge med blandt andet en kandidatuddannelse opnå flere point end udlændinge med en kortere uddannelse eller et lavere indtægtsniveau. Regeringen finder det ikke rimeligt, at betingelserne for ægtefællesammenføring på denne måde skal gøre forskel på baggrund af uddannelse og erhvervsindkomst i udlændinges adgang til at opnå ophold som ægtefællesammenført.

Regeringen finder endvidere, at pointsystemet skaber en unødigt kompliceret regulering af adgangen til ægtefællesammenføring her i landet.

Det er regeringens opfattelse, at 24-årsreglen i den udgave, der har været gældende frem til den 1. juli 2011, har sikret en klar, enkel og objektiv aldersgrænse for ægtefællesammenføring, der samtidig beskytter unge mod at blive tvunget eller presset ind i et ægteskab mod deres vilje.

Det foreslås derfor at ophæve pointsystemet og at tilbageføre 24-årsreglen til den form, som reglen havde, før pointsystemet blev indført.

Der henvises til afsnit 3.

Regeringen finder ligeledes, at det tilknytningskrav, der har været gældende frem til den 1. juli 2011, og hvorefter ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark skal være større end deres tilknytning til et andet land, sikrer et godt grundlag for en vellykket integration af udlændinge, som ønskes ægtefællesammenført her i landet, ligesom der sikres en beskyttelse mod tvangsægteskaber. Det er således regeringens opfattelse, at det tilknytningskrav, der har været gældende frem til den 1. juli 2011, tilgodeser både hensynet til en god integration her i landet og beskyttelsen af den enkelte.

Det gældende tilknytningskrav, der blev indført den 1. juli 2011, indebærer derimod, at der er indført en række skærper, som ikke er nødvendige og ej heller styrker varetagelsen af de nævnte hensyn, der ligger bag tilknytningskravet. Dette gælder f.eks. kravet om, at ansøgeren skal have haft to ophold her i landet i stedet for ét ophold. Efter regeringens opfattelse er der

ikke noget grundlag for at antage, at den udenlandske ægtefælle derved får nemmere ved at integrere sig i det danske samfund. Det er blot en unødigt hindring.

Som nævnt vil regeringen også ændre 28-årsreglen, der dispenserer fra tilknytningskravet, til en 26-årsregel.

Efter regeringens opfattelse har personer med mindst 26 års dansk indfødsret en så stærk og varig tilknytning til Danmark, at de kan undtages fra tilknytningskravet. Tilsvarende gælder herboende udlændinge, der har haft 26 års ophold fra barnsben. Forslaget vil bl.a. give udlandsdanskere, der har haft dansk indfødsret i mindst 26 år, mulighed for allerede efter det fyldte 26. år at kunne vende tilbage til Danmark med en udenlandsk ægtefælle eller samlever uden at være afskåret herfra som følge af tilknytningskravet.

Det foreslås derfor at tilbageføre tilknytningskravet til det tilknytningskrav, der var gældende, før pointsystemet blev indført. Endvidere foreslås det at ændre 28-årsreglen om, hvilke personer der er undtaget fra tilknytningskravet, således at der i stedet skal gælde en 26-årsregel.

Der henvises til afsnit 4 og 5.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, skal familiesammenførte udlændinge modtage danskundervisning, så snart de flytter til Danmark, og bestå en danskprøve. Indvandringsprøven skal afskaffes.

Det er således regeringens opfattelse, at udlændingelovens regler skal understøtte, at de udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet, bliver godt integreret, og at der skal stilles krav om en aktiv indsats for egen integration. Udlændinge, der ægtefællesammenføres her i landet, skal derfor have klare og enkle incitamentter til – når de er meddelt opholdstilladelse – løbende og målrettet at opnå kendskab til det danske sprog og dermed opnå et godt grundlag for deres integration i det danske samfund.

Det foreslås på den baggrund, at opholdstilladelse som ægtefællesammenført fremover normalt skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve, der som udgangspunkt aflægges efter, at udlændingen er meddelt opholdstilladelse og således opholder sig i Danmark. Udlændingen skal bestå prøven senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført, og der gives adgang til omprøve inden for 3 måneder. Består udlændingen danskprøven, kan den ægtefællesammenførte udlænding således fortsat opholde sig her i landet.

En ægtefællesammenført udlænding, der består den foreslåede danskprøve, har dokumenteret, at den pågældende arbejder målrettet på en vellykket integration og ønsker at gøre en aktiv indsats herfor. Det foreslås derfor, at der – foruden adgangen til fortsat ophold her i landet – gives adgang til, at den økonomiske sikkerhedsstillelse, der normalt skal stilles som betingelse for opholdstilladelse, nedsættes med 20.000 kr., hvis udlændingen består danskprøven.

Den foreslåede danskprøve giver den enkelte udlænding en tilskyndelse til hurtigt at opnå et grundlæggende kendskab til det danske sprog. For at sikre, at ægtefællesammenførte udlændinge har et kontinuerligt incitament til at lære dansk, foreslås det, at der endvidere gives adgang til, at den økonomiske sikkerhedsstillelse nedsættes med yderligere 10.000 kr., hvis udlændingen inden for en bestemt periode består en danskprøve på et højere niveau.

Dette incitament til gradvist og målrettet at lære det danske sprog foreslås endvidere understøttet af, at den gældende adgang til at få nedsat den økonomiske sikkerhedsstillelse, når udlændingen består en afsluttende prøve i dansk efter reglerne i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., opretholdes. På baggrund af de foreslåede muligheder for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen foreslås den gældende adgang til nedsættelse med halvdelen af sikkerhedsstillelse dog erstattet af en adgang til en nedsættelse med 10.000 kr. af sikkerhedsstillelsen.

Med de foreslåede ændringer sikres, at ægtefællesammenførte udlændinge gennem udlændingelovens regler gives et incitament til løbende at tilegne sig det danske sprog. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefællesammenførte udlændinge har adgang til vederlagsfri danskuddannelse efter reglerne i integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og dermed adgang til uddannelsesmæssige støtte. Dette sikrer et godt grundlag for at kunne bestå danskprøven. Udlændingen vil endvidere gennem sit ophold her i landet og sin kontakt med det omgivende samfund sideløbende kunne styrke sine dansksproglige kompetencer og dermed sine muligheder for at kunne bestå prøven.

Niveauet for de foreslåede danskprøver vil være således, at de udlændinge, der følger den tilbudte danskuddannelse – eller i øvrigt på anden vis gør en indsats for at opnå kendskab til det danske sprog – må forventes at kunne tilegne sig tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne bestå prøverne inden for de fastsatte tidsfrister.

Regeringen ønsker hermed at sikre, at den enkelte gør en aktiv indsats for egen integration efter meddelelse af opholdstilladelse. Derfor afskaffes indvandringsprøven, idet denne prøve alene giver et billede af en udlændings kundskaber og sproglige evner før meddelelse af opholdstilladelse.

Der henvises til afsnit 6 og 7.

Det indgår i regeringsgrundlaget, at den økonomiske sikkerhed, som den herboende ægtefælle skal stille i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, skal nedsættes fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Regeringen finder ikke, at forhøjelsen af den økonomiske sikkerhedsstillelse er rimelig set i forhold til de hensyn, der ligger bag kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse.

Der er ikke grundlag for at antage, at en økonomisk sikkerhedsstillelse på 50.000 kr. ikke normalt er tilstrækkelig til at sikre dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp til en ægtefællesammenført. Det bemærkes, at ægtefællesammenføring normalt er betinget af, at den ægtefællesammenførte og den herboende er selvforsørgende indtil, at den ægtefællesammenførte gives tidsubegrænset opholdstilladelse. Opholdstilladelsen er således bl.a. betinget af, at den ægtefællesammenførte og den herboende ikke modtager offentlig hjælp. Hvis den ægtefællesammenførte eller den herboende får offentlig hjælp, dvs. hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages.

Det foreslås således, at den økonomiske sikkerhedsstillelse nedsættes til 50.000 kr.

Der henvises til afsnit 8.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, ønsker regeringen at afskaffe gebyrerne på familiesammenføringsområdet. Dette indgår også i regeringens aftale af 20. november 2011 med Enhedslisten om finansloven for 2012.

Det foreslås således at fjerne gebyrerne på familiesammenføringsområdet, dvs. gebyrerne for at indgive ansøgning om familiesammenføring, herunder gebyr for at ansøge om forlængelse af opholdstilladelsen og om tidsubegrænset opholdstilladelse, samt ansøgninger om genoptagelse og klager over familiesammenføringsafgørelser.

Der henvises til afsnit 9.

Udlændingemyndighederne er ved at overgå til elektronisk sagsbehandling frem for at behandle sagerne på papir.

Det følger af persondataloven, at den offentlige forvaltning ikke må føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

Oplysninger om enkeltpersoners politiske forhold indhentes og indgår i udlændingemyndighedernes behandling af asylansøgninger m.v.

Af hensyn til muligheden for at kunne behandle asylsager m.v. elektronisk foreslås det, at persondatalovens bestemmelse om, at den offentlige forvaltning ikke må føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige, ikke finder anvendelse ved behandlingen af asylsager m.v.

Der henvises til afsnit 10.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til en mindre justering af udlændingeloven i forbindelse med, at Kommissionens opgaver vedrørende den centrale database i Eurodac-fingeraftrykssystemet overgår til et nyoprettet agentur, der samlet skal varetage den operationelle forvaltning af større it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Der henvises til afsnit 11.

Lovforslaget indeholder ligeledes forslag til ændring af udlændingeloven med henblik på, at Danmark kan indgå repræsentationsaftaler med andre Schengenlande, således at disse lande repræsenterer Danmark i visumsager. Der er tale om en ændring som følge af den fælleseuropæiske visumkodeks.

Der henvises til lovforslagets afsnit 12.

Herudover indeholder lovforslaget en række forslag som følge af, at det ved kongelig resolution af 3. oktober 2011 blev besluttet at nedlægge Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration og overføre sagsområderne til andre ministerier.

Der henvises til afsnit 13

Endelig indeholder lovforslaget forslag til en ændring som følge af, at Liechtenstein er indtrådt i Schengen-samarbejdet, forslag til enkelte sproglige justeringer samt konsekvensændringer.

3. Afskaffelse af pointsystemet i ægtefællesammenføringsager og tilbageførelse af 24-årsreglen

3.1. Gældende ret

Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.) blev det fastsat som betingelse for ægtefællesammenføring, at begge ægtefæller eller samlevere skal være fyldt 24 år, jf. den tidligere gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen, der trådte i kraft den 1. juli 2002, indebærer, at der blev fastsat en klar og objektiv aldersgrænse for ægtefællesammenføring, der kun undtagelsesvis kunne fraviges.

Ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.) blev den hidtil gældende 24-årsregel i § 9, stk. 1, nr. 1, erstattet af et pointsystem for ægtefællesammenføring. Det indebærer, at det er en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring, at udlændingen (ansøgeren) opnår et vist antal point, jf. herved den gældende bestemmelse i § 9, stk. 15, der blev indført ved lovændringen. Hvis begge ægtefæller er over 24 år, skal udlændingen opnå i alt 60 point. Hvis en eller begge ægtefæller er under 24 år, skal udlændingen opnå i alt 120 point.

Lovændringen trådte i kraft den 1. juli 2011.

Efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 15, kan ægtefællesammenføring således, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis udlændingen opnår et vist antal point i henhold til en række nærmere bestemte kriterier. En udlænding kan opnå point på baggrund af kriterier vedrørende erhvervs erfaring, sprogkundskaber og færdiggjort uddannelse. Der kan opnås supplerende point på baggrund af sprogkundskaber. Ligeledes kan der opnås supplerende point, hvis udlændingen dokumenterer, at denne ikke bosætter sig i et udsat boligområde. Tilsvarende kan udlændingen opnå supplerende point ved at have deltaget aktivt i en global humanitær organisation og ved at have været selvforsørgende i hjemlandet.

3.2. Forslag om at afskaffe pointsystemet i ægtefællesammenføringsager og tilbageføre 24-årsreglen

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen afskaffe pointsystemet for ægtefællesammenføring og tilbageføre 24-årsreglen til den definition, der være gældende, før pointsystemet blev indført den 1. juli 2011.

Det foreslås således, at pointsystemet for ægtefællesammenføring ophæves, og at 24-årsreglen genindføres i den udgave, der har været gældende frem til den 1. juli 2011. Dette indebærer, at der som altovervejende udgangspunkt ikke kan gives tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis den ene eller begge ægtefæller ikke er fyldt 24 år.

Der vil dog i overensstemmelse med tidligere gældende praksis kunne være helt særlige forhold, der bevirker, at der skal gives tilladelse til ægtefællefamiliesammenføring her i landet, selvom ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om, at de begge skal være fyldt 24 år. Opholdstilladelse vil i disse tilfælde kunne gives i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., hvorefter der kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og 13.

4. Tilbageførelse af tilknytningskravet

4.1. Gældende ret

Det er efter udlændingelovens § 9, stk. 7, normalt et krav for at opnå ægtefællesammenføring, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land.

Tilknytningskravet stilles dog ikke, hvis den herboende har haft dansk indfødsret i 28 år, eller hvis den herboende er udlænding og enten er født i Danmark eller er kommet hertil som ganske ung og har boet her i landet i 28 år. Endvidere stilles kravet ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod, at kravet stilles.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, foretages der en samlet vurdering af ægtefællernes tilknytning til Danmark og et andet land. Udlændingemyndighederne skal inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Når udlændingemyndighederne skal afgøre, om tilknytningskravet er opfyldt, lægges der bl.a. vægt på varigheden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, ægtefællernes

familie-mæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland, ægtefællernes sproglige færdigheder samt deres uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytning til Danmark eller et andet land.

Formålet med tilknytningskravet er dels at sikre det bedste mulige udgangspunkt for en vellykket integration af den ægtefælle eller samlever, der ønskes ægtefællesammenført til Danmark, dels at værne de unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber.

Tilknytningskravet blev indført ved lov nr. 424 af 31. maj 2000 om ændring af udlændingeloven med flere love (Krav om egen bolig ved familiesammenføring, tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og indsats mod ægteskaber, der ikke beror på parternes egen fri vilje). Det dagældende tilknytningskrav omfattede ikke herboende personer med dansk indfødsret, ligesom det alene blev krævet, at parternes samlede tilknytning til Danmark mindst svarede til den samlede tilknytning til et andet land.

Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev tilknytningskravet udvidet til også at gælde for herboende personer med dansk indfødsret og skærpet således, at parternes samlede tilknytning til Danmark skulle være større end den samlede tilknytning til et andet land og ikke som tidligere blot lige så stor.

Tilknytningskravet er i dets nuværende udformning indsat ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Ved lovændringen, der trådte i kraft den 1. juli 2011, blev tilknytningskravet skærpet, således at det kræves, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er ”væsentlig større” end deres tilknytning til et andet land. Det er således ikke længere tilstrækkeligt, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er ”større” end deres tilknytning til et andet land.

Det skærpede tilknytningskrav, som trådte i kraft den 1. juli 2011, betyder bl.a., at der for den herboende stilles krav om længere tids ophold her i landet. I forhold til ansøgeren indebærer skærpelsen, at ansøgeren skal have haft to visumophold eller visumfri ophold her i landet og have gennemført et dansk kursus. Det er ikke længere tilstrækkeligt med ét ophold.

Efter skærpelsen af tilknytningskravet er udgangspunktet således, at den herboende skal have haft fast ophold i Danmark i mindst 15 år, for at opholdet kan anses for længerevarende, og den herboende dermed grundet opholdets længde kan anses for at have en væsentlig tilknytning til Danmark.

Den herboendes arbejdsmarkedstilknytning kan efter en konkret vurdering være et moment, som kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Skærpelsen af tilknytningskravet har medført større krav til den herboendes arbejdsmarkedstilknytning, både med hensyn til varigheden samt kontinuiteten og indholdet heraf, for at dette kan afkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Det skærpede tilknytningskrav har også betydet, at kriterierne for ansøgers tilknytning til Danmark er blevet skærpet. Således skal ansøger som udgangspunkt have haft mindst to visumophold eller visumfri ophold i Danmark, for at tilknytningskravet kan anses for opfyldt, eller have haft ophold tidligere på baggrund af en opholdstilladelse. Derudover skal en ansøger, der ikke i forvejen kan dokumentere at have et vist sprogligt niveau i dansk, i forbindelse med ét af sine ophold gennemføre et kursus i dansk, som ansøger selv skal betale. Danskkurset skal være gennemført på mindst A1-niveau.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 168 af 17. marts 2011.

4.2. Forslag om at tilbageføre tilknytningskravet

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil tilbageføre tilknytningskravet til den definition, der var gældende, før pointsystemet blev indført.

Det foreslås derfor at tilbageføre tilknytningskravet til det tilknytningskrav, der var gældende, før pointsystemet blev indført den 1. juli 2011.

Ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal således fremover være større – men ikke væsentlig større – end deres samlede tilknytning til et andet land.

Ved afgørelsen af, om ægtefællerne opfylder tilknytningskravet, skal der foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder i den enkelte sag.

De forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen, skal indgå med samme vægt i vurderingen, som de gjorde, før det skærpede tilknytningskrav trådte i kraft den 1. juli 2011.

I forhold til den herboende ægtefælles tilknytning vil udgangspunktet således være, at hvis den herboende ægtefælle er født i Danmark eller er kommet hertil som barn og derfor har haft sin opvækst og skolegang i Danmark, må den pågældende som udgangspunkt antages at have opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund. Dette udgangspunkt svækkes dog betyde-

ligt, hvis den pågældende er kommet til Danmark som 12-13-årig eller senere. Hvis den herboende ægtefælle er født og opvokset i et andet land, kræves der derfor et længerevarende ophold her i landet for, at den herboende ægtefælle kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Den pågældende skal have haft ophold med opholdstilladelse i ca. 12 år, for at opholdet i Danmark kan anses for længerevarende, forudsat den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund. Varigheden af den herboendes ægtefælles ophold i Danmark regnes fra tidspunktet for, hvornår den herboende blev meddelt opholdstilladelse. Et eventuelt forudgående processuelt ophold, mens ansøgningen om opholdstilladelse blev vurderet, indgår som udgangspunkt ikke med samme vægt.

Hvis den herboende ægtefælle ikke taler dansk eller har gjort en indsats for at integrere sig i det danske samfund, kan den herboende ægtefælles tilknytning til landet – uanset varigheden af den herboendes ophold – som udgangspunkt ikke anses for væsentlig. Tilsvarende vil udgangspunktet om den herboende ægtefælles væsentlige tilknytning ligeledes kunne fraviges, hvis den herboende ægtefælle har indgået ægteskab og været gift med ansøgeren i en længere periode, hvor ansøgeren fortsat har opholdt sig i sit hjemland forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring i Danmark, og hvor ægtefællerne således har truffet et valg om, at familielivet fortsat skal have udgangspunkt i ansøgers hjemland.

Forhold som den herboendes ægtefælles uddannelse og arbejde kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Har den herboende ægtefælle haft mindst 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning – uanset beskæftigelsens karakter – vil dette være et moment, som taler for at anse den herboende for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark før 12 års ophold. Har den herboende ægtefælle gennem mindst 4-5 år haft en fast integrationsfremmende arbejdsmarkedstilknytning, dvs. beskæftigelse, som indebærer en væsentlig kontakt og kommunikation på dansk med kollegaer og f.eks. kunder, vil dette ligeledes være et moment, der taler for, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til landet før 12 års ophold. Karakteren af en sådan arbejdsmarkedstilknytning adskiller sig således fra den type beskæftigelse, som efter 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning kan føre til fravigelse af udgangspunktet om mindst 12 års ophold. Der stilles således højere krav til indholdet og karakteren af den kommunikation, der foregår på dansk til f.eks. kollegaer og kunder for, at det kan føre til, at den herboende ægtefælle allerede efter 4-5 års beskæftigelse skal kunne anses for at have den største tilknytning til Danmark.

Ved vurderingen af, om den herboendes ægtefælles arbejdsmarkedstilknytning kan føre til, at den pågældende før 12 års ophold med opholdstilladelse i Danmark kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning, skal der således lægges vægt på, om det pågældende arbejde er sær-

ligt egnet til at medvirke til den herboendes integration i Danmark. Det indgår i vurderingen, om arbejdsmarkedstilknytningen har været fuldtidsbeskæftigelse og uafbrudt gennem årene, og/eller det har været en arbejdsmarkedstilknytning præget af kortvarige ansættelser hos skiftende arbejdsgivere. Eksempelvis kan deltidsarbejde med ufaglært arbejde igennem 7-8 år således ikke i sig selv medføre, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

Hvis den herboende ægtefælle har gennemført en erhvervskompetencegivende fuldtidsuddannelse og siden afslutningen af uddannelsen kontinuerligt har været i beskæftigelse i en længere periode inden for faget, vil dette tilsvarende kunne slække på kravene til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Det vil endvidere med en vis vægt kunne indgå, hvis den herboende ægtefælle har gennemført eller gennem længere tid har fulgt og fortsat er indskrevet på/følger en længerevarende erhvervskompetencegivende uddannelse.

Herudover skal der bl.a. ses på ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland. Det vil med betydelig vægt tale imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, hvis den herboende ægtefælle og ansøgeren tidligere har været gift eller levet sammen – haft et oprindeligt familieliv – i deres fælles hjemland inden herboendes indrejse i Danmark, og ægtefællerne senere indgiver ansøgning om ægtegællesammenføring her i landet på baggrund af (et nyt) ægteskab indgået efter den herboendes indrejse i Danmark. Det vil også være tilfældet, uanset at den herboende ægtefælle f.eks. har haft opholdstilladelse i Danmark i over 12 år og haft arbejdsmarkedstilknytning, da indgåelsen af et ægteskab på ny med den tidligere ægtefælle/samlever indikerer en væsentlig tilknytning til ansøgeren og hjemlandet.

I forhold til ægtefællernes familiemæssige tilknytning til ansøgers hjemland indgår det også som moment, hvis ægtefællerne i forvejen er beslægtede med hinanden. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at den herboende ægtefælle kulturelt og familiemæssigt har en stærk tilknytning til ansøgers hjemland

Ud over ægtefællernes respektive familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgers hjemland vil deres sproglige færdigheder også indgå i vurderingen af, om tilknytningskravet kan anses for opfyldt. Det vil således indgå, om den herboende ægtefælle taler dansk, herunder vil særlige gode dansk kundskaber som udgangspunkt indgå med større vægt i vurderingen end dansk kundskaber på almindeligt samtaleniveau. Det vil tilsvarende indgå i vurderingen, om ansøgeren taler dansk f.eks. som følge af et tidligere ophold. Det indgår endvidere i vurderingen, hvorvidt ægtefællerne kommunikerer sammen på et fælles modersmål.

Uanset hvor stærk tilknytning den herboende ægtefælle måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøger ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark, f.eks. i form af (et enkelt) visumophold. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark. Dette gælder f.eks. også, selvom ansøgeren foruden sin ægtefælle også har andre familiemedlemmer i Danmark. Endvidere indgår et ophold som asylansøger ikke i vurderingen.

Hvis den herboende og ansøger ikke har samme oprindelige hjemland, vil dette også indgå i tilknytningsvurderingen. Har begge ægtefæller et andet hjemland end Danmark, men er der ikke tale om det samme hjemland, vil den herboende ægtefælles tilknytning til Danmark ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle har personlig og/eller kulturel tilknytning til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende ægtefælle kun har opholdt sig i Danmark i forholdsvis få år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

5. Ændring af 28-årsreglen til en 26-årsregel

5.1. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 7, at tilknytningskravet ikke stilles, hvis den herboende ægtefælle har haft dansk indfødsret i 28 år. Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.

Den i § 9, stk. 7, indeholdte fritagelse fra tilknytningskravet blev indført ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og styrket indsats mod ægteskaber, der indgås mod eget ønske). Af bemærkningerne til lovforslaget bag lovændringen, jf. lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003, fremgår det, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at udlændingsdanskere med en stærk og varig tilknytning til Danmark i form af mindst 28 års indfødsret får mulighed for at kunne opnå ægtefællesammenføring i Danmark.

Personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, men er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet og har opholdt sig lovligt

her i landet i 28 år, stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 28 år. De undtages således også fra tilknytningskravet.

Den herboendes ophold i Danmark skal i det væsentlige udgøre en sammenhængende periode på mindst 28 år og i hele denne periode have været lovligt. Det kræves dog ikke, at den herboendes lovlige ophold i Danmark er helt uden afbrydelser. Korterevarende ophold i udlandet, herunder sædvanlige ferieophold i udlandet, har således ikke betydning for beregningen af 28-årsopholdsperioden. Derimod skal længerevarende ferieophold og andre udlandsophold som udgangspunkt trækkes fra den herboendes opholdsperiode i Danmark. Ved længerevarende ophold forstås i denne forbindelse normalt ophold af mere end en måneds varighed i udlandet. Usædvanligt hyppige udlandsophold kan ligeledes trækkes fra den herboendes opholdsperiode i Danmark, uanset at de enkelte ophold er af kortere varighed. Ophold i udlandet, som er af væsentlig betydning for den herboendes uddannelsesmæssige udvikling, tilknytning til arbejdsmarkedet og lignende, skal dog ikke fratrækkes ved beregningen af den pågældendes lovlige ophold her i landet. Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse efter udlændingelovens § 17, stk. 3, om, at et længerevarende ophold i udlandet ikke indebærer, at den pågældendes opholdstilladelse er bortfaldet.

Det påhviler den herboende at oplyse om og godtgøre varigheden af sit ophold i Danmark over for udlændingemyndighederne. I tilfælde, hvor den herboende ikke oplyser om og godtgør at have opholdt sig lovligt i Danmark i mindst 28 år, vil tilknytningskravet blive stillet, medmindre andre ganske særlige grunde, herunder Danmarks internationale forpligtelser, taler derimod.

5.2. Forslag om at ændre 28-årsreglen til en 26-årsregel

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil ændre 28-årsreglen, der dispenserer fra tilknytningskravet, til en 26-årsregel. I den forbindelse bemærkes det i øvrigt, at spørgsmålet om 28-årsreglens overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK, blev vurderet af Højesteret i U 2010.1035 H. Højesteret fandt, at et afslag på familie-sammenføring under henvisning til 28-årsreglen og tilknytningskravet ikke var ugyldigt, og at hverken EMRK eller Statsborgerretskonventionen var krænket.

Det foreslås således at ændre 28-årsreglen om, hvilke personer der er undtaget fra tilknytningskravet, således at der i stedet skal gælde en 26-årsregel.

Forslaget indebærer således, at tilknytningskravet fremover ikke finder anvendelse, hvis den herboende person har haft dansk indfødsret i 26 år. Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen

har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.

Tilsvarende vil tilknytningskravet ikke skulle stilles over for personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, men som er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet og endvidere har opholdt sig lovligt her i landet i 26 år. De skal stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 26 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

6. Afskaffelse af indvandringsprøven i ægtefællesammenføringsager

6.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., skal ægtefællesammenføring, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at ansøgeren har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold (indvandringsprøven).

Kravet om bestået indvandringsprøve blev indført som betingelse for opholdstilladelse som ægtefællesammenført ved lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (Indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.). Der blev samtidig indført en bemyndigelse for ministeren for flygtninge, indvandrere og integration til at fastsætte tidspunktet for prøvens ikrafttræden, når denne var udarbejdet.

Ved lov nr. 400 af 21. april 2010 om ændring af lov om udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven (Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.) blev bl.a. muligheden for at aflægge prøven i udlandet afskaffet.

Ved bekendtgørelse nr. 1250 af 4. november 2010 om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven blev det bestemt, at indvandringsprøven skulle træde i kraft den 15. november 2010.

En bestået indvandringsprøve har således siden den 15. november 2010 været en betingelse for at opnå opholdstilladelse som ægtefællesammenført.

Indvandringsprøven er en mundtlig prøve og består af to dele: En sprogpøve i det danske sprog og en vidensprøve om Danmark og det danske samfund. De to prøver tages i forlængelse af hinanden, og man skal bestå begge prøver for at bestå indvandringsprøven. Der skal besvares 70 spørgsmål i alt: 40 spørgsmål, som tester danske sprogkunderskaber, og 30 spørgsmål om det danske samfund. For at bestå prøven skal der være svaret rigtigt på mindst 28 spørgsmål i sprogpøven og 21 spørgsmål i vidensprøven.

Ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 er der vedtaget en ændring af udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., som indebærer en skærpelse af indvandringsprøven, idet kravet til niveauet for sprogpøvedelen forhøjes fra A1-minus til A2-niveau. Den ændrede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., er ikke sat i kraft.

Ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 er der endvidere indført en bemyndigelsesbestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 31, hvorefter der administrativt kan fastsættes regler om, at udlændinge, der ansøger om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og som er statsborgere i visse lande, er undtaget fra betingelsen om bestået indvandringsprøve. Fastlæggelsen af lande sker på grundlag af en vurdering af, at der er tale om lande, hvis samfundsforhold har lighed med Danmark, og hvortil Danmark har etableret tættere forbindelser.

Med hjemmel i udlændingelovens § 9, stk. 31, er der ved bekendtgørelse nr. 780 af 29. juni 2011 fastsat regler om, at udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring, og som er statsborgere i Australien, Canada, Israel, Japan, New Zealand, Schweiz, Sydkorea eller USA, er undtaget fra betingelsen om bestået indvandringsprøve.

6.2. Forslag om at ophæve kravet om bestået indvandringsprøve som betingelse for ægtefællesammenføring

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, ønsker regeringen at afskaffe indvandringsprøven.

Det foreslås således at afskaffe kravet om, at ægtefællesammenføring er betinget af, at den ansøgende ægtefælle består en prøve i dansk og danske samfundsforhold (indvandringsprøven). Bestået indvandringsprøve vil som hidtil være en betingelse for forlængelse af opholdstilladelse som religiøs forkynder.

Bekendtgørelse nr. 780 af 29. juni 2011, der indeholder regler om, at udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring, og som er statsborgere i Australien, Canada, Israel, Japan, New Zealand, Schweiz, Sydkorea eller USA, er undtaget fra betingelsen om bestået indvandringsprøve, vil blive ophævet.

Regeringen vil i stedet for indføre krav om bestået danskprøve som betingelse for fortsat ophold.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

7. Indførelse af krav om bestået prøve i dansk som betingelse for fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse

7.1. Gældende ret

Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet som led i ægtefællesammenføring, skal efter reglerne i integrationsloven og danskuddannelsesloven tilbydes vederlagsfri danskuddannelse i op til 3 år. Tilbuddet om danskuddannelse omfatter tre forskellige danskuddannelser, Danskuddannelse 1, 2 og 3, der hver fører til en afsluttende prøve i dansk.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 4, at den økonomiske sikkerhed, der skal stilles om betingelse for ægtefællesammenføring, efter anmodning kan nedsættes med halvdelen af det beløb, der er stillet sikkerhed for, når udlændingen har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Bestået prøve i dansk er endvidere en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 7, og for opnåelse af dansk statsborgerskab.

Der følger ikke af udlændingeloven noget krav om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, skal bestå en dansk sprogprøve som betingelse for fortsat ophold her i landet.

7.2. Forslag om at gøre fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse betinget af bestået danskprøve

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen ønsker, at familiesammenførte udlændinge skal modtage danskundervisning, så snart de flytter til Danmark, og bestå en danskprøve.

Det foreslås, at opholdstilladelse som ægtefællesammenført fremover normalt skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve. Danskprøven vil blive fastsat på A1-niveau efter Europarådets fælles europæiske referenceramme for sprog. Danskprøven vil dermed blive fastsat på et

niveau, som udlændinge kan forventes at opnå, hvis de følger den tilbudte danskuddannelse, eller hvis de i øvrigt på anden vis gør en indsats for at opnå kendskab til det danske sprog.

Danskprøven skal som udgangspunkt bestå af alle udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring, jf. dog afsnit 7.2.1. om dispensationsadgang.

Den foreslåede danskprøve skal som udgangspunkt aflægges og bestås efter, at udlændingen er meddelt opholdstilladelse her i landet.

En udlænding, der opholder sig lovligt her i landet, f.eks. i medfør af et visum, vil dog have mulighed for at aflægge prøven på et tidligere tidspunkt, hvis udlændingen ønsker dette. Det kan være aktuelt, hvis den pågældende har indgivet eller agter at indgive en ansøgning om opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring og gennem sin ægtefælle eller ved besøg her i landet allerede har opnået kendskab til det danske sprog.

Det foreslås, at prøven på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau skal være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført. Aflægger udlændingen prøven, men bestås den ikke, kan udlændingen tage en omprøve senest efter 3 måneder.

Består udlændingen ikke prøven, kan dette medføre, at opholdstilladelsen inddrages. Bestås danskprøven gives der adgang til, at den økonomiske sikkerhedsstillelse, der normalt skal stilles som betingelse for opholdstilladelse, nedsættes med 20.000 kr.

Det foreslås endvidere, at der for at styrke ægtefællesammenførte udlændinges dansktilenelse etableres en yderligere danskprøve, som – hvis den bestås – giver adgang til en yderligere nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse med 10.000 kr. Denne danskprøve foreslås etableret på niveau A2 efter Europarådets referenceramme, og danskprøven på A2-niveau skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført. Aflægger udlændingen prøven, men bestås den ikke, kan udlændingen tage en omprøve senest efter 3 måneder.

Med de foreslåede krav om bestået danskprøve gives den enkelte udlænding, der aktivt arbejder for at lære det danske sprog, mulighed for at få nedsat sikkerhedsstillelsen med op til 30.000 kr.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, at udlændinge, der består den afsluttende prøve i dansk efter reglerne i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., kan få den økonomiske sikkerhedsstillelse nedsat med halvdelen af det beløb, der er stillet i sikkerhed.

Denne adgang til nedsættelse af den økonomiske sikkerhed ved bestået prøve i dansk foreslås opretholdt. Lovforslaget indebærer dog, at adgangen til at nedsætte sikkerhedsstillelsen med halvdelen – under hensyn til den foreslåede adgang til nedsættelse af sikkerhedsstillelsen med op til 30.000 kr. – foreslås erstattet af en adgang til nedsættelse med yderligere 10.000 kr.

En familiesammenført udlænding, der rettidigt består danskprøven på A1-niveau, vil således kunne få nedsat sikkerhedsstillelsen fra 50.000 kr. til 30.000 kr. Består udlændingen rettidigt danskprøven på A2-niveau, vil sikkerhedsstillelsen kunne nedsættes med yderligere 10.000 kr. til 20.000 kr., og består udlændingen den relevante afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., vil sikkerhedsstillelsen kunne nedsættes med 10.000 kr. mere, således at sikkerhedsstillelsen efter udlændingens beståelse af danskprøverne udgør 10.000 kr. Hvis en udlænding allerede indenfor fristen for beståelse af danskprøven på A1-niveau består den relevante afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., vil udlændingen kunne få sikkerhedsstillelsen nedsat fra 50.000 kr. til 10.000 kr.

Der vil blive udviklet to nye danskprøver på henholdsvis A1-niveau og A2-niveau, således at ægtefællesammenførte udlændinge kan tage disse prøver med henblik på at opfylde de foreslåede sprogkrav. Der vil dog ikke være noget til hinder for, at en ægtefællesammenført udlænding på anden vis dokumenterer at have de fornødne dansk kundskaber på mindst det krævede niveau. I tilfælde, hvor en udlænding allerede har de fornødne dansk kundskaber – f.eks. fordi udlændinge tidligere har haft opholdstilladelse her i landet og i den forbindelse har opnået kendskab til det danske sprog – kan udlændingen f.eks. tage Prøve i Dansk 1, der udbydes efter danskuddannelsesloven, og som er på et højere niveau end de foreslåede danskprøver. Består udlændingen således f.eks. Prøve i Dansk 1 inden for fristen på 6 måneder, vil udlændingen hermed have opfyldt danskkravet, og udlændingen vil have adgang til fortsat ophold her i landet og nedsættelse af sikkerhedsstillelsen.

7.2.1. Dispensationsadgang, lovligt forfald og gebyrfritagelse

7.2.1.1. Dispensationsadgang og lovligt forfald

Opholdstilladelse som ægtefællesammenført skal ikke betinges af, at udlændingen består danskprøven på A1-niveau, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der ses altid bort fra kravet om bestået danskprøve, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at stille kravet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende flygtning, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse el.lign.

Særlige grunde vil også kunne foreligge, hvis den herboendes personlige forhold i øvrigt afgørende taler herfor, f.eks. hvis udlændingen har en alvorlig sygdom, et handicap eller et stærkt traume m.v.

I tilfælde, hvor en udlænding ikke er givet dispensation for danskprøverne, men hvor udlændingen har lovligt forfald, ikke har mulighed for at aflægge prøven inden for fristen på 6 måneder, vil fristen for den pågældende danskprøve blive udskudt.

Udlændingen vil f.eks. kunne have haft lovligt forfald, hvis forfaldet er begrundet i barsel eller i udlændingens eller udlændingens mindreårige barns sygdom, og sygdommen dokumenteres ved en lægeerklæring, eller hvis forfaldet er begrundet i ekstraordinære uforudsete transportproblemer, og udlændingen fremlægger dokumentation herfor.

Hvis fristen for at bestå prøven suspenderes som følge af lovligt forfald, skal udlændingen, når årsagen til det lovlige forfald ikke længere foreligger, aflægge og bestå prøven senest ved udløbet af den forskudte frist herfor.

Det foreslås i den forbindelse, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om adgangen til udskydelse af fristen for aflæggelse af prøven på grund af lovligt forfald.

7.2.1.2. Gebyrfritagelse

Tyrkiet og EU indgik i 1963 en associeringsaftale, der blandt andet skulle give visse rettigheder til tyrkiske statsborgere, der var arbejdstagere eller på anden måde økonomisk aktive i et EU-land. Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol (vedtaget i 1970) samt Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som i 1980 blev vedtaget inden for rammerne af Associeringsaftalen.

Tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80 indeholder såkaldte standstill-klausuler, der indebærer et forbud mod at vedtage nye begrænsninger inden for visse områder.

Det følger således af tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, at de kontraherende parter afholder sig fra indbyrdes at indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Af artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 følger det, at EU's medlemsstater og Tyrkiet ikke må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der på nævnte landes områder har opnået opholds- og arbejdstilladelse i henhold til gældende lovgivning.

EU-domstolen har siden i en række domme fortolket Associeringsaftalen, tillægsprotokollen og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Dommenes resultater må fortolkes således, at der i forhold til inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse for tyrkiske statsborgere, som i Danmark er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller tjenesteydere, ikke må opstilles nye begrænsninger efter standstill-klausulernes ikrafttræden eller i forhold til en senere indført lempelse. Dette gælder uanset grundlaget for den oprindelige opholdstilladelse.

For tyrkiske statsborgere betyder dette, at der ikke vil kunne stilles krav om bestået danskprøve som betingelse for fortsat ophold for en tyrkisk statsborger, der er indrejst med opholdstilladelse som familiesammenført, og som efterfølgende i Danmark er blevet økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder. Det er i den forbindelse uden betydning om den herboende ægtefælle er tyrkisk statsborger, og om den herboende er økonomisk aktiv.

For tyrkiske statsborgere, der ikke er økonomisk aktive, vil der derimod kunne stilles krav om bestået danskprøve og betaling af gebyr herfor som betingelse for fortsat ophold som familiesammenført.

I forhold til gebyrbetaling er det dog vurderingen, at et krav om gebyrbetaling for aflæggelse af danskprøven som betingelse for fortsat ophold som familiesammenført ikke kan stilles, hvis der er tale om en ægtefællesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

Der henvises til EU-domstolens praksis i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07).

Dommenes resultater må fortolkes således, at familiemedlemmer til i Danmark bosiddende økonomisk aktive tyrkiske statsborgere efter omstændighederne ikke kan opkræves gebyrer, der ikke normalt pålægges familiemedlemmer, der familiesammenføres med herboende EU-borgere.

Da der i Danmark ikke opkræves gebyr for behandlingen af sager vedrørende EU-borgere og deres familiemedlemmer, er det vurderingen, at der ikke kan stilles krav om betaling af gebyr for aflæggelse af en danskprøve over for udlændinge, der er familiesammenført med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

I forhold til vurderingen af, om en tyrkisk statsborger kan anses for økonomisk aktiv som arbejdstager i Associeringsaftalens forstand, skal der ifølge EU-domstolens faste praksis tages udgangspunkt i fortolkningen af arbejdstagerbegrebet i EU-retten.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte sags faktiske omstændigheder, om en person kan betragtes som arbejdstager i EU-rettens forstand. Det er afgørende, om der er tale om udøvelsen af faktisk og reel beskæftigelse.

Beskæftigelse, der fremstår som et rent marginalt supplement, er udelukket fra anvendelsesområdet, idet reglerne om fri bevægelighed for arbejdstagere alene er møntet på at garantere den fri bevægelighed for personer, der udøver økonomisk aktivitet. Den omstændighed, at den pågældende som led i arbejdsforholdet kun arbejder ganske få timer, kan være et holdepunkt for, at den udøvede beskæftigelse kun er et rent marginalt supplement. Det er derfor normalt en betingelse, at der er tale om beskæftigelse i minimum 10-12 timer ugentligt.

Betingelsen om, at der normalt skal foreligge 10-12 timers ugentlig beskæftigelse, er baseret på EU-domstolens praksis, jf. dommen Kempf (C-139/85) og dommen Megner og Scheffel (C-444/93). EU-domstolen har i dommen Genc (C-14/09) fastslået, at kriterier såsom ret til betalt ferie, løn under sygdom, arbejdsforholdets tidsmæssige udstrækning, samt om man er dækket af en overenskomst, skal indgå i den samlede konkrete vurdering af, om et arbejdsforhold, hvor det ugentlige timetal ikke overstiger 10-12 timer, er reelt og faktisk.

Der kan ikke ved vurderingen fastsættes en nedre grænse for, hvor længe arbejdsforholdet skal vare.

EU-domstolen har i dommen Franca Ninni-Orasche (C-413/01) fastslået, at en tidsbegrænset kontrakt på 10 ugers arbejde var tilstrækkelig til, at der var tale om en arbejdstager i EU-rettens forstand. Sagen vedrørte uddannelsesstøtteområdet, og der blev på baggrund heraf udstedt en vejledning til kommunerne for, hvornår en person skal anses som arbejdstager. Vejledningen vedrører ansættelsesforhold, der på forhånd er aftalt til at have en kort varighed. I vejledningen er fastsat en tidsgrænse på 10 uger i sådanne sager. Det understreges dog, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret vurdering. En person, som har en tidsbegrænset ansættelse, men som ophører med arbejdet efter mindre end 10 uger, vil efter omstændighederne kunne opfylde betingelserne for at være arbejdstager i EU-rettens forstand, ligesom en person, der har arbejdet mere end 10 uger, ikke altid vil opfylde betingelserne, f.eks. fordi der er tale om en beskæftigelsesform, der har et så lidet omfang, at det fremstår som et rent marginalt supplement.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 24.

7.2.2. Fristen for beståelse af danskprøverne

Det foreslås, at prøven på A1-niveau skal være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført.

Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Det foreslås, at prøven på A2-niveau skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført. Udlændingen skal således have bestået prøven på A2-niveau senest 6 måneder efter, at prøven på A1-niveau skal være bestået.

Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 15 måneder. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Det forudsættes, at danskprøverne afholdes løbende, og at en udlænding således, hvis udlændingen ikke består en prøve, vil kunne gå op til prøven mere end én gang inden udløbet af fristerne på henholdsvis 6 og 15 måneder.

Hvis udlændingen har haft lovligt forfald ved en prøveafholdelse, suspenderes fristerne for beståelse af danskprøverne, hvis udlændingen ansøger herom, jf. ovenfor afsnit 7.2.1.

7.2.3. Fastsættelse af nærmere regler om danskprøverne

Der foreslås indført en bemyndigelsesbestemmelse i udlændingeloven, hvorefter justitsministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om danskprøverne på A1-niveau og A2-niveau, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for de foreslåede prøver.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om, hvor mange spørgsmål, der skal besvares korrekt for, at danskprøverne anses for bestået, om hvem der kan fungere som prøveafholder og om udpegning af censorer.

De to prøver på henholdsvis A1- og A2-niveau vil være mundtlige prøver, der tester prøvedeltagerens mundtlige færdigheder.

Den praktiske aflæggelse af danskprøverne skal ske hos en udbyder, som Udlændingestyrelsen har indgået aftale med om at afholde prøverne. Den praktiske tilrettelæggelse og løbende afholdelse af danskprøverne vil således ske i samme rammer som indvandringsprøven, der foreslås afskaffet for ægtefællesammenførte udlændinge, således at udlændinge, der ægtefællesammenføres her i landet, kan aflægge prøven, senest et halvt år efter, at den foreslåede lovændring er trådt i kraft. Udlændingestyrelsen beskikker censorer og pålægger dem censurering. Som censorer beskikkes så vidt muligt lærere fra prøveafholdende udbydere af danskuddannelse. Udlændingestyrelsen kan beskikke andre som censorer. På baggrund af censorernes indstilling bedømmer Udlændingestyrelsen, om den pågældende danskprøve samlet set er bestået eller ikke bestået.

Desuden vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte regler om betingelser for at deltage i en danskprøve. Det er hensigten, at der bl.a. skal fastsættes regler om, at udlændingen i forbindelse med prøven skal medbringe identitetspapirer i form af pas eller anden rejselegitimation.

Herudover vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr for at deltage i en prøve. De løbende udgifter forbundet med danskprøverne skal dækkes gennem egenbetaling af de udlændinge, der tilmelder sig prøven. Den enkelte udlænding skal således betale et nærmere fastsat gebyr for hver prøve, den pågældende tilmelder sig. Gebyret skal betales til prøveafholder ved tilmelding til danskprøven.

Gebyret skal gå til at dække personale- og øvrige løbende driftsudgifter, administration og vedligeholdelse af de nødvendige faciliteter. Gebyret for danskprøverne vil blive fastsat ud fra et skøn over de samlede udgifter til afholdelse af prøverne, hvilket omfatter udgifter til prøveafholder, betaling af censorer, andre udgifter til censorer, betalingsadministration, it-licenser og udgifter til it-support. I opgørelsen af omkostningerne indgår desuden afledte sagsbehandlingsudgifter, herunder Udlændingestyrelsens omkostninger i forbindelse med prøverne samt udgifter til klagesagsbehandling hos Ministeriet for Børn og Undervisning. Gebyret vil blive fastsat ud fra et skøn over udgifter og antal tilmeldte over en treårig periode.

Bemyndigelsen vil også blive anvendt til at fastsætte regler om, at udlændingen kan klage til Udlændingestyrelsen over forhold hos prøveafholder under prøvetagningen. Klage vil skulle indgives til Udlændingestyrelsen senest 7 dage efter, at prøven har fundet sted, og klager, der indgives senere, vil skulle afvises.

Der vil herudover blive fastsat regler om, at beståelse af andre danskprøver kan træde i stedet for beståelse af danskprøverne. Hvis udlændingen kan dokumentere at have bestået en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, vil udlændingen således ikke skulle bestå danskprøven. De prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A1-niveau, og de prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A2-niveau, vil blive opregnet i et bilag til den nye bekendtgørelse.

Bemyndigelsen vil endelig blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om lovlige forfaldsgrunde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 25.

7.2.4. Klager over Udlændingestyrelsens bedømmelse af om en prøve er bestået

Det foreslås, at Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om en udlænding har bestået den pågældende danskprøve, skal kunne påklages til Ministeriet for Børn og Undervisning.

Klagen skal indgives til Ministeriet for Børn og Undervisning senest 7 dage efter, at resultatet af bedømmelsen er meddelt den pågældende udlænding. Klager, der indgives senere, afvises.

Klagefristen skal medvirke til at sikre en hurtig sagsbehandling.

Det forudsættes, at myndighedernes sagsbehandling tilrettelægges således, at en udlænding, der har klaget over en bedømmelse fra Udlændingestyrelsen om ikke have bestået en prøve, der er aflagt inden for 6-månedersfristen, har mulighed for at modtage en afgørelse i klagesagen og for efter modtagelsen af denne afgørelse at tage prøven på ny inden udløbet af 3-månedersfristen for omprøve.

Den hurtige sagsbehandling skal medvirke til at sikre, at i tilfælde, hvor spørgsmål om inddragelse af en udlændings opholdstilladelse aktualiseres, fordi udlændingen ikke har bestået danskprøven på A1-niveau, ikke forsinkes unødigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 75.

7.2.5. Inddragelse af opholdstilladelsen ved manglende rettidig beståelse af danskprøve

Det foreslås, at opholdstilladelse som ægtefællesammenført skal kunne inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består danskprøven på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og udlændingen ikke rettidigt har bestået en sådan prøve.

Hvis udlændingen har klaget til Ministeriet for Børn og Undervisning over en bedømmelse om ikke at have bestået danskprøven på A1-niveau, skal en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 6, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 56.

8. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

8.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., skal ægtefællesammenføring, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende ægtefælle stiller økonomisk sikkerhed for 100.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Ægtefællesammenføring er således normalt betinget af, at ægtefællen i Danmark stiller økonomisk sikkerhed til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp til ansøgeren.

I bekendtgørelse nr. 1405 af 30. november 2010, som ændret ved bekendtgørelse nr. 791 af 29. juni 2011, er der fastsat nærmere regler om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 9, stk. 4, eller § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 4, til dækning af offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv social politik eller integrationsloven. Det følger af § 4, stk. 2, i bekendtgørelsen, at den økonomiske sikkerhed kan stilles i form af enten en anfordringsgaranti eller en deponeringskonto. En anfordringsgaranti er en garanti, som den herboendes pengeinstitut stiller over for kommunalbestyrelsen i den herboendes bopælskommune. En deponeringskonto er en konto i et pengeinstitut, som den herboende indsætter beløbet på, og som kommunalbestyrelsen i den pågældendes bopælskommune har pant i.

Det er således kun kommunen, der har adgang til kontoen. Hvis kommunen har haft udgifter til hjælp til den familiesammenførte ægtefælle, vil kommunen således kræve udgifterne dækket af henholdsvis den stillede garanti eller konto.

Niveauet for den økonomiske sikkerhedsstillelse blev – samtidig med indførelsen af pointsystemet for ægtefællesammenføring – ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 hævet fra 50.000 kr. i 2002-niveau (dvs. 63.413,39 kr. i 2011-niveau) til 100.000 kr. i 2011 niveau.

8.2. Forslag om at nedsætte den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at den økonomiske sikkerhed, som den herboende ægtefælle skal stille i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, skal nedsættes fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Det foreslås på den baggrund at nedsætte den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

9. Afskaffelse af gebyrerne på familiesammenføringsområdet

9.1. Gældende ret

Udlændingelovens § 9 h indeholder regler om gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på familiesammenførings-, studie- og erhvervsområdet.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 1, nr. 1, 8 og 13, skal udlændinge normalt betale gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1, og for at indgive ansøgning om forlængelse af en familiesammenføringstilladelse. En udlænding, der har opholdstilladelse som familiesammenført, skal også normalt betale gebyr for at indgive en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 1, nr. 19,

Endvidere følger det af udlændingelovens § 9 h, stk. 2, at der normalt skal betales et gebyr på 750 kr. for at indgive ansøgninger om genoptagelse og klager på bl.a. familiesammenføringsområdet.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 4, 1. pkt., skal en ansøgning om opholdstilladelse – herunder ansøgninger om forlængelse og ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse – afvises, hvis betingelsen i § 9 h, stk. 1, om gebyrbetaling ikke er opfyldt. Dog skal ansøgningen tillades indgivet uden gebyrbetaling, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige det.

Tilsvarende følger det af udlændingelovens § 9 h, stk. 5, at ansøgninger om genoptagelse og klager skal afvises, hvis betingelsen i § 9 h, stk. 2, om gebyrbetaling ikke er opfyldt. Ansøgninger om genoptagelse og klager skal dog tillades indgivet, hvis kravet om gebyrbetaling ikke finder anvendelse som følge af EU-reglerne.

9.2. Forslag om at ophæve kravet om gebyrbetaling på familiesammenføringsområdet

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at gebyrerne for at ansøge om opholdstilladelse skal fjernes.

Det foreslås således at ophæve gebyrerne på familiesammenføringsområdet, dvs. gebyrerne for at indgive ansøgning om familiesammenføring, herunder gebyr for at ansøge om forlængelse af opholdstilladelsen og om tidsubegrænset opholdstilladelse, samt ansøgninger om genoptagelse og klager over familiesammenføringsafgørelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31.

10. Elektronisk behandling af asylsager

10.1. Afgivelse af oplysninger om politiske forhold

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951. Der gives endvidere opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale med UNHCR, og som er omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 8, stk. 1.

Efter flygtningekonventionens artikel 1, litra A, nr. 2, er en person flygtning, hvis den pågældende som følge af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser, og den pågældende befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse, eller som ikke har nogen statsborgerret, og som på grund af sådanne begivenheder befinder sig uden for det land, hvor han tidligere havde fast bopæl, og ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at vende tilbage dertil.

Der indhentes på den baggrund sådanne oplysninger om ansøgeren, herunder om ansøgerens politiske forhold, i alle sager om ansøgning om asyl efter udlændingelovens §§ 7 og 8. Oplysningerne indhentes hovedsageligt fra ansøgeren selv.

Sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 behandles af Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet. Flygtningenævnet behandler ligeledes sager om udsendelse, jf. udlændingelovens §§ 32 a, 32 b og 49 a, sager om nægtelse eller inddragelse af dansk rejsedokument til konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 39, stk. 5, og sager om udtalelse til retten, jf. udlændingelovens § 53 c. Asylsagsakter indgår systematisk i behandlingen af disse typer af sager.

I forbindelse med behandlingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, indhenter Justitsministeriet asylsagens akter. Det samme gælder i forbindelse med ministeriets behandling af klager over Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 29 a om, hvilket land der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, klager over afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, om familiesammenføring med en flygtning eller til en tidligere asylansøger, som har fået opholdstilladelse på andet grundlag, klager over afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, om opholdstilladelse til uledsagede mindreårige asylansøgere, klager over afgørelser om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 og 25 a, klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om aldersfastsættelse af asylansøgere efter udlændingelovens § 40 c, stk. 2, og klager over afslag på eller inddragelse af dansk rejsedokument til andre udlændinge end konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 39, stk. 5.

Det er nødvendigt, at asylsagsakterne indgår i behandlingen af de nævnte sager, da akterne indeholder væsentlige oplysninger, der er nødvendige for, at der kan træffes korrekte afgørelser.

Hertil kommer, at Justitsministeriet kan indhente akterne vedrørende en asylsag i behandlingen af andre typer sager, hvor det konkret vurderes at være nødvendigt for sagens behandling. Det kan f.eks. være i forbindelse med behandlingen af klager over Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som udsendelseshindret eller klager over politiets afgørelser om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 samt klager over Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 34.

Udlændingemyndighederne behandler herudover en række forskellige typer af ansøgningssager, hvor ansøgerne af egen drift fremsender forskellige oplysninger, som ansøgeren finder relevant for sagen. Det kan således – undtagelsesvist – ske, at en udlænding fremsender oplysninger om sine politiske forhold. Der vil således i enkelte sager blive behandlet oplysninger om en ansøgers politiske forhold, men der vil ikke være tale om en systematisk indhentelse af oplysninger.

10.2. Persondatalovens § 7, stk. 8

Det fremgår af persondatalovens § 7, stk. 8, at den offentlige forvaltning ikke må føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige. Bestemmelsen regulerer, hvad der må opføres i et edb-register. Bestemmelsen regulerer derimod ikke, hvad der må opføres i manuelle registre, eller hvad man må behandle i forbindelse med elektronisk databehandling, når der ikke herved skabes et edb-register. Et tekstbehandlingssystem eller lignende elektroniske systemer opfattes imidlertid som edb-registre omfattet af bestem-

melsen, hvis systemerne er indrettet således, at personoplysninger lagres og kan findes også efter udløbet af et kortere tidsrum. Tekstbehandlingssystemer og lignende systemer anses ikke for edb-registre, hvis skrivelser og eventuelle udkast slettes umiddelbart efter afsendelsen, men afhængig af den almindelige arbejdsrutine dog senest inden for en vis kortere tid, som generelt bør være af en størrelsesorden på højst en måned.

Persondataloven tilsigter bl.a. at gennemføre Europaparlamentets og Rådets direktiv af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (direktiv 95/46/EF), men persondatalovens § 7, stk. 8, har ikke sin oprindelse i direktivet. Bestemmelsen udgør en videreførelse af § 9, stk. 2, 1. pkt., i den tidligere lov om offentlige myndigheders registre.

Bestemmelsen supplerer persondatalovens øvrige regler, herunder særligt lovens § 7, stk. 2-7, hvorefter dataansvarlige myndigheders adgang til at behandle oplysninger om enkeltpersoners politiske overbevisning skal afgøres. Persondatalovens § 7, stk. 1-7, har et bredere anvendelsesområde end § 7, stk. 8. Forbuddet i § 7, stk. 1, mod behandling af bl.a. enkeltpersoners politiske overbevisning omfatter således ikke blot edb-registre, men også manuelle registre og generel elektronisk behandling af sådanne oplysninger. Det generelle forbud i § 7, stk. 1, adskiller sig derimod fra det mere snævre forbud i § 7, stk. 8, ved at indeholde en række undtagelser.

10.3. Indførelse af elektronisk sagsbehandling

Justitsministeriets elektroniske sags- og dokumenthåndteringssystem (ESDH-system) til konkret udlændingesagsbehandling af opholds-, og asylsager er et elektronisk sagsbehandlingssystem, som det tidligere Integrationsministerium har anvendt, og som Justitsministeriet, Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet i dag anvender til bl.a. opholdssager på alle sagsområder bortset fra asyl, humanitære opholdstilladelser og indfødsret. Asylsagsområdet og de humanitære opholdstilladelser skal endvidere overgå til elektronisk sagsbehandling i det samme system.

Der oprettes i systemet en sag pr. person vedrørende én ansøgning med deraf følgende afgørelse. På hver sag lagres en række dokumenter. Dokumenterne kan som anført bl.a. indeholde oplysninger om politiske forhold.

Hvor der i dag sker behandling af ansøgninger om asyl ved oprettelsen af en papirsag og registrering af ansøgerens stamdata, herunder navn, fødselsdato og nationalitet i Udlændingeregistret, vil der efter ibrugtagningen af ESDH-systemet ske en oprettelse af sagen i systemet med

registrering af de samme stamdata, som i dag fremgår af Udlændingeregistret. Herefter vil dokumenter blive scannet ind på den elektroniske sag eller direkte oprettet i den elektroniske sag.

Hvis Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om afslag på asyl, der automatisk påklages til Flygtningenævnet efter udlændingelovens § 53, stk. 2, vil Udlændingestyrelsen fremover sende asylsagens dokumenter digitalt, hvorefter de gemmes på den elektroniske sag i Flygtningenævnet. Den skriftlige sagsbehandling vil fremover blive foretaget i den elektroniske sag. Dette vil ligeledes gøre sig gældende ved behandlingen af andre typer sager, hvori asylsagsakterne indgår.

Hvis en asylansøger søger om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, vil Udlændingestyrelsen fremsende asylsagens akter digitalt til Justitsministeriet til brug for sagens behandling. Det samme gælder ved ministeriets behandling af klagesager, hvor asylsagsakterne enten indhentes systematisk eller efter en konkret vurdering.

10.4. Forslag om at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke skal finde anvendelse ved elektronisk behandling af asylsager m.v. og sager om tidsbegrænset opholdstilladelse

I forbindelse med overgangen fra papirsagsbehandling til elektronisk sagsbehandling sker der en elektronisk lagring af de oplysninger, som udlændingen har afgivet, herunder oplysninger om politiske forhold. De lagrede oplysninger vil endvidere typisk ikke blive slettet inden for en vis kortere tid.

Den almindelige regel i persondatalovens § 7, stk. 8, om, at der ikke må føres edb-registre med oplysninger om politiske forhold for den offentlige forvaltning, betyder, at udlændingemyndighederne ikke kan benytte et elektronisk sagsbehandlingssystem som ESDH-systemet ved lagringen af asylsager.

Derfor foreslås det, at reglen i persondatalovens § 7, stk. 8, ikke skal finde anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter §§ 7 og 8 (asylsager). Det samme gælder ved behandling af sager om forlængelse, inddragelse og bortfald af opholdstilladelse meddelt efter disse bestemmelser og ved behandling af sager, hvori akter vedrørende opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 indgår. Dette vil betyde, at udlændingemyndighederne kan behandle oplysninger i ESDH-systemet om ansøgeres politiske forhold i asylsager og i sager, hvori asylsagsakterne indgår i behandlingen, på lige fod med andre følsomme oplysninger, der indgives til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven, jf. persondatalovens § 7, stk. 1-7.

Forslaget berører ikke andre bestemmelser i persondataloven. Det er alene bestemmelsen i persondatalovens § 7, stk. 8, der foreslås fraveget.

Fravigelsen gælder endvidere alene i forbindelse med behandlingen af asylsager og sager, hvori asylsagsakterne indgår i behandlingen, og hvor der i dag registreres politisk tilhørsforhold på papir. I forhold til behandlingen af andre sager hos myndighederne vil forbuddet i persondatalovens § 7, stk. 8, derfor stadig finde anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 71.

11. Ændringer som følge af it-agenturet

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget forordning (EU) Nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Forordningen omhandler oprettelse af et såkaldt it-agentur, der skal sørge for den operationelle forvaltning af de store informationssystemer som Schengen-informationssystemet (SIS II), Visuminformationssystemet (VIS) og Eurodac-fingeraftrykssystemet samt eventuelt kommende it-systemer på området for retlige og indre anliggender.

It-agenturet får bl.a. til opgave at sørge for driftsstabilitet, vedtagelse af sikkerhedsforanstaltninger, rapporter, overvågning, informationsopgaver m.v. Ved at samle de forskellige it-systemer i et fælles agentur, kan faciliteter og personale deles mellem systemerne.

Forordningen er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. Da forordningen for så vidt angår SIS II og VIS er en udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er bundet af foranstaltningen. Danmark deltager endvidere i Eurodac-fingeraftrykssystemet i medfør af en parallelaftale mellem Danmark og EU og kan på denne baggrund tillige tilslutte sig de dele af forordningen, der vedrører Eurodac.

Regeringen ønsker at gennemføre forordningen i dansk ret. Regeringen er således positiv over for tiltag, der kan sikre en mere effektiv forvaltning af SIS II, VIS og Eurodac.

Gennemførelse af forordningen i dansk ret kræver alene lovændring af teknisk karakter. Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 76.

12. Afslagskompetence for udenlandske repræsentationer, der repræsenterer Danmark i visumsager

En ansøgning om visum til Danmark skal normalt indgives via en dansk repræsentation i udlandet, der er bemyndiget til at behandle disse sager, dvs. en ambassade eller et generalkonsulat. Danmark har i nogle lande indgået en aftale med et andet Schengenland om behandling af visumansøgninger på Danmarks vegne (repræsentationsaftale).

Hvis repræsentationen i det land, der repræsenterer Danmark, vurderer, at der kan meddeles visum, udstedes et visum til ansøgeren. Vurderer repræsentationen, at der ikke umiddelbart kan meddeles visum, skal repræsentationen videresende visumansøgningen til Udlændingestyrelsen, der herefter træffer afgørelse i sagen. Den udenlandske repræsentation kan således ikke i dag give afslag på visum.

Fra den 5. april 2010 har den nye EU-lovgivning på visuområdet – visumkodeksen – fundet anvendelse. Visumkodeksen er gennemført i Danmark ved lov nr. 1511 af 27. december 2009 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) m.v.).

Forud for visumkodeksens ikrafttræden regulerede Schengenreglerne ikke spørgsmålet om indgåelse af repræsentationsaftaler med afslagskompetence.

Med visumkodeksen er der indført regler om, at et Schengenland, der repræsenterer et andet Schengenland i visumsager, kan bemyndiges til også at give afslag på visum. Der er alene tale om en mulighed for at give afslagskompetence, og de enkelte Schengenlande kan således selv vælge deres kompetencefordeling i visumsager.

Med visumkodeksen skete der endvidere den ændring, at repræsentationsaftaler alene kan indgås som såkaldte udvidede aftaler. Det betyder, at det land, der repræsenterer Danmark, skal behandle ansøgningen eller videresende den til behandling i Udlændingestyrelsen, medmindre der efter reglerne i visumkodeksen er givet bemyndigelse til at give afslag på en visumansøgning. Forud for visumkodeksen kunne der tillige indgås repræsentationsaftaler, hvorefter en visumansøger, som ikke opfyldte betingelserne for at blive meddelt visum, skulle henvises til at søge på en dansk repræsentation, der behandler disse sager.

På baggrund heraf har der været behov for at genforhandle en række af de repræsentationsaftaler, der er indgået med Danmark. I den forbindelse har flere lande ytret modvilje mod at repræsentere lande, hvor de – hvis betingelserne for udstedelse af visum ikke er opfyldt – ikke kan afgøre visumsagen med et afslag. De pågældende lande har givet udtryk for, at de ikke ønsker at administrere området forskelligt alt efter, hvilket land de har indgået en aftale med, men at de ønsker ensartede aftaler med alle de lande, som de repræsenterer.

Det foreslås på den baggrund, at udlændingelovens § 47, stk. 2, om bl.a. repræsentationsaftaler ændres således, at udenrigsministeren efter aftale med justitsministeren kan indgå repræsentationsaftaler med udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 8. Det betyder, at der kan indgås aftaler om, at en udenlandsk repræsentation ikke alene – som i dag – kan meddele visum, men også kan give afslag på visum. Der ændres ikke ved muligheden for, at der kan indgås repræsentationsaftaler, hvor der ikke gives afslagskompetence til den pågældende udenlandske repræsentation. Nødvendigheden af behovet for afslagskompetence vil således blive vurderet fra aftale til aftale.

Hvis der indgås en repræsentationsaftale, hvor der gives afslagskompetence til en udenlandsk repræsentation, vil afgørelser truffet af det pågældende lands repræsentationer kunne påklages til dette lands overordnede myndigheder, jf. visumkodeksens artikel 32, stk. 3, og afgørelsen kan derfor ikke påklages til danske myndigheder.

I tilfælde, hvor der er indgået en repræsentationsaftale med afslagskompetence, vil visumsagen således blive behandlet af den udenlandske repræsentation, der repræsenterer Danmark, i medfør af Schengen-reglerne og dette lands praksis på visumområdet, og eventuelle klagesager vil blive behandlet af det pågældende lands overordnede myndigheder.

Hvis visumansøgeren ikke ønsker at indgive ansøgningen om visum til Danmark gennem en udenlandsk repræsentation, har den pågældende mulighed for at rejse til en dansk repræsentation, der behandler disse sager, og indgive ansøgningen dér forudsat, at den pågældende har lovligt ophold i det land, hvor ansøgningen indgives. I et sådant tilfælde vil ansøgningen blive behandlet af den danske repræsentation eller af Udlændingestyrelsen i medfør af Schengen-reglerne og dansk praksis på visumområdet med klageadgang til Justitsministeriet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 74.

13. Forslag til ændringer som følge af nedlæggelsen af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

Ved kongelig resolution af 3. oktober 2011 blev det besluttet at nedlægge Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration og overføre sagsområderne til andre ministerier.

Ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager om asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., er overført til Justitsministeriet, mens sager om ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusive de til området hørende institutioner m.v., er overført til Beskæftigelsesministeriet.

I de tilfælde, hvor ændring af bestemmelser i udlændingeloven som følge af den nye ressortfordeling ikke giver anledning til særlige bemærkninger, vil ændring af bestemmelserne blive indarbejdet i forbindelse med udstedelse af en ny udlændingelovbekendtgørelse.

Det drejer sig bl.a. om §§ 2, 27 c, 27 d, 48 b, 58 d, 58 e, 58 f og 58 h om EU-borgere og EU-retlige forpligtelser, §§ 8, 33 a, 34, 34 a, 40, stk. 3, 40 a, 40 b, 42 a-42 j, 43-43 c, 44 b, 46 e, 46 f, 48 a, 48 c-48 e, 49 a, 49 b, 53- 53 b, 54 og 56 a, stk. 7, 8, 9, om asyl, §§ 9, 40 c og 44 c om familiesammenføring, § 9 a om ophold på baggrund af beskæftigelse, § 9 b om humanitær opholdstilladelse, § 13 om arbejdstilladelse, § 19 om inddragelse, § 21 a om au pair, § 30 om udsendelse af udlændinge, § 33, stk. 6, om opsættende virkning i forbindelse med indbringelse af visse sager for Folketingets Ombudsmand, §§ 36 og 37 e om frihedsberøvelse, §§ 44 d og 44 e om udenlandske studerende og ændringer af § 42 f, stk. 8, § 42 g, § 44 a, stk. 9, og § 56 a, stk. 4 og 5, der skal ændres som følge af andre ressortomlægninger.

Herudover er der tale om en række bemyndigelsesbestemmelser, hvor det efter den kongelige resolution er klart, hvilken minister der har overtaget kompetencen på området. Det drejer sig bl.a. om § 5, stk. 2, om bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at børn under 18 år, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, er fritaget for opholdstilladelse, § 41 om bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at udlændinge af hensyn til statens sikkerhed eller oprettelsen af ro og orden har pligt til at melde sig hos en offentlig myndighed, § 46 c om bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang afgørelser om opholdskort efter § 6 og opholdstilladelser efter § 9, stk. 1, nr. 3, kan træffes af andre myndigheder end Udlændingestyrelsen, og § 46 d om bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om, at en statsforvaltning uden udlændingens samtykke til brug for en afgørelse eller en udtalelse efter udlændingeloven eller bestemmelser fastsat i medfør af udlændingeloven kan videregive alle akter, der er indgået i de af § 46 c omfattede sager,

Disse områder er overført til justitsministeren.

Endvidere drejer det sig om bestemmelser af mere generel karakter: § 27 om beregningen af opholdsperioder, § 45 om muligheden for med fremmede regeringer eller mellemfolkelige organisationer eller ved bestemmelse fastsat af integrationsministeren at aftale lempelse af reglerne om opholds- og arbejdstilladelse i forhold til visse lande og visse grupper af udlændinge, hvor kompetencen både er overført til justitsministeren og beskæftigelsesministeren, §§ 45 a og 45 c om udveksling af oplysninger, hvor de relevante myndigheder nu er Udlændingestyrelsen, Justitsministeriet, Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, Beskæftigelsesministeriet og efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden, § 52, stk. 2, om indbringelse af sager for retten, og § 57 om muligheden for, at anklagemyndigheden kan indhente en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, inden der nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, og hvor det nu også kan være Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, der vil være den rette myndighed til at fremkomme med en udtalelse.

De øvrige ændringer af udlændingeloven som følge af den nye ressortfordeling er indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 1, 4-6, 27-30, 33-35, 39, 40, 43, 45-53, 57-61, 63, 65-70, 72 og 73.

13.1. Teknisk præcisering af udlændingelovens § 9 c om meddelelse af opholdstilladelse af ganske særlige grunde

Det følger af § 9 c, stk. 1, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Der er meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen i en række forskellige sagstyper.

Det drejer sig om sager vedrørende opholdstilladelse på grundlag af studier, opholdstilladelse med henblik på au pair-ophold, opholdstilladelse med henblik på praktikant- eller volontørophold, opholdstilladelse med henblik på såkaldt working holiday-ophold, og opholdstilladelse på baggrund af familiemæssig tilknytning til arbejdskraftindvandrere eller studerende med opholdstilladelse her i landet. Disse sager henhører efter ressortomlægningen under beskæftigelsesministeren.

Herudover er der efter en konkret og individuel vurdering bl.a. meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med dansk indfødsret, tidsubegrænset opholdstilladelse, eller opholdstilladelse efter §§ 7-9, eller §§ 9 b-f, og

til en alvorlig syg udlænding, der ikke har søgt asyl, og som derfor ikke kan få humanitær opholdstilladelse. Disse sager henhører efter ressortomlægningen under justitsministeren.

Det foreslås, at de områder, som er overgået til Beskæftigelsesministeriet, udskilles til særskilte bestemmelser i §§ 9 i-n, at der etableres lovhjemmel til, at beskæftigelsesministeren kan udstikke retningslinjer om opholdstilladelser efter de pågældende bestemmelser, og at dette fremover vil kunne ske ved bekendtgørelse. Den gældende praksis for meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på Beskæftigelsesministeriets område beskrives nedenfor i afsnit 13.2.

De foreslåede ændringer er alene en følge af den nye ressortfordeling, og der er ikke tiltænkt en ændring af praksis på de områder, der i dag er indeholdt i § 9 c.

13.2. Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på Beskæftigelsesministeriets område

13.2.1. Opholdstilladelse med henblik på at følge uddannelse eller kursus på en uddannelsesinstitution her i landet

13.2.1.1. Gældende ret

Det følger af gældende praksis – og forudsætningsvis af udlændingelovens § 9 c, stk. 6-9 – at der i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kan gives opholdstilladelse til en udlænding, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet.

Efter den gældende udlændingelovs § 9 c, stk. 6, kan integrationsministeren fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse til udlændinge, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet. Dette er sket ved bekendtgørelse nr. 904 af 4. juli 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 296 af 14. april 2009, om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende. Bekendtgørelsen indeholder regler om, hvilke uddannelser og kurser der vil kan danne grundlag for opholdstilladelse, regler om varigheden af studieopholdstilladelser samt regler om, at en ansøger kan meddeles afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, hvis der er en formodning for, at den reelle hensigt med ansøgningen ikke er at studere i Danmark, eller hvis der tidligere har været problemer med opholdstilladelser givet til udenlandske studerende på den pågældende uddannelsesinstitution.

Der meddeles endvidere efter gældende praksis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., med henblik på uddannelse i enkelte tilfælde, der falder uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde, når der foreligger ganske særlige uddannelsesmæssige hensyn. Som eksempel kan nævnes en udlænding, som skal gennemføre en faglig og sproglig opkvalificering, hvorved den pågældende kan opnå dansk autorisation som læge og herefter bidrage til det

danske arbejdsmarked som højt kvalificeret arbejdskraft. Et andet eksempel er ansatte ph.d.-studerende, der efter afslutningen af det ansættelsesforhold, der knytter sig til ph.d.-forløbet, meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i perioden mellem afleveringen og forsvaret af ph.d.-afhandlingen.

13.2.1.2. Forslag om en ny § 9 i

På baggrund af ressortomlægningen efter Integrationsministeriets nedlæggelse foreslås det, at meddelelse af opholdstilladelse af uddannelsesmæssige grunde – som i dag henhører under beskæftigelsesministerens område – udskilles af udlændingelovens § 9 c til en særskilt bestemmelse i udlændingelovens § 9 i.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

13.2.2. Opholdstilladelse med henblik på au pair-ophold her i landet

13.2.2.1 Gældende ret

Det følger af gældende praksis – og forudsætningsvis af udlændingelovens § 9 c, stk. 10-12 – at der i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kan gives opholdstilladelse til en udlænding med henblik på au pair-ophold her i landet.

Praksis for meddelelse af opholdstilladelse som au pair tager udgangspunkt i Europarådets overenskomst af 24. november 1969 (au pair-overenskomsten). Au pair-overenskomsten fastslår bl.a., at et au pair-ophold består i en midlertidig modtagelse inden for en familie til gengæld for visse tjenesteydelser af unge udlændinge, der er kommet for at forbedre deres sproglige og eventuelt tillige deres faglige kundskaber og udvide deres kulturelle horisont gennem opnåelse af et bedre kendskab til opholdslandet.

Det følger af au pair-overenskomstens artikel 4, at au pair-personen ikke må være under 17 år og som udgangspunkt ikke over 30 år gammel.

Det er en forudsætning for at meddele opholdstilladelse med henblik på au pair-ophold, at au pair-personen må antages at ville få et tilfredsstillende sprogligt, fagligt og kulturelt udbytte af opholdet. Ved vurderingen af, om ansøgeren må forventes at få det forudsatte udbytte af opholdet, lægges der efter gældende praksis bl.a. vægt på ansøgerens sproglige kundskaber, almene uddannelse og øvrige baggrund og opvækst. Der ses på ansøgerens begrundelse for at komme til Danmark som au pair, evt. tidligere opholdstilladelser i Danmark som au pair eller på andet grundlag samt ansøgerens familierelation til værtsfamilien.

Efter gældende praksis stilles der endvidere en række krav til værtsfamilien med henblik på at sikre, at au pair-personen kan modtages i værtsfamilien som forudsat og få det forudsatte sproglige, faglige og kulturelle udbytte af opholdet. Det kræves således efter gældende praksis, at au pair-personen skal modtages inden for en familie med mindreårige børn, og at mindst én af værtsforældrene er dansk statsborger. Værtsfamilien må ikke forsørges af offentlige midler givet i medfør af lov om aktiv socialpolitik, idet dog enkeltstående ydelser i medfør af lov om aktiv socialpolitik, f.eks. dækning af transportudgifter eller ydelse i boligtillæg, ikke er ikke til hinder for meddelelse af opholdstilladelse til au pair-ansøgere.

Det følger af udlændingelovens § 9 c, stk. 10, at opholdstilladelse som au pair-person, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke kan gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en person, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§ 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266 (forskellige sædelighedsforbrydelser og forskellige former for personfarlig kriminalitet m.v.).

Endvidere fremgår det af udlændingelovens § 9 c, stk. 11, at der ikke kan gives opholdstilladelse henblik på au pair-ophold, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 5 år inden tidspunktet for afgørelsen ved endelig dom er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4 (om beskæftigelse af udlændinge uden fornøden opholdstilladelse), som følge af ulovlig beskæftigelse af en udlænding, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, eller har vedtaget en bøde for en sådan overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4.

Opholdstilladelse med henblik på au pair-ophold kan ifølge udlændingelovens § 9 c, stk. 12, heller ikke gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever er omfattet af en karenperiode efter udlændingelovens § 21 a, dvs. hvis en au pair-person hos værtsfamilien har udført pligter i mere end det tilmæssige maksimum for den meddelte tilladelse eller udfører andet end huslige opgaver for værtsfamilien, det lømmepengebeløb, som en au pair-person har modtaget fra værtsfamilien, er mindre end det af myndighederne fastsatte minimumslømmepengebeløb eller der ikke i værtsfamiliens bolig er blevet stillet et separat værelse til rådighed for en au pair-person.

Au pair-personen og værtsfamilien skal indgå en skriftlig au pair-kontrakt, jf. au pair-overenskomstens artikel 6, og værtsfamilien skal dokumentere, at en række vilkår er opfyldt, f.eks. at au pair-personen skal indtage en familiær stilling i værtsfamilien og alene må udføre opgaver i tilknytning til den daglige husførelse og børnepasning hos værtsfamilien. Au pair-personen skal under hele au pair-opholdet have gratis kost og logi hos værtsfamilien, og skal hver måned modtage det fastsatte minimumsbeløb for lommepenge foruden kost og logi. Minimumsbeløbet er pr. 1. januar 2012 fastsat til 3.150 kr.

13.2.2.2 Forslag om en ny § 9 j

På baggrund af ressortoplægningen efter Integrationsministeriets nedlæggelse foreslås det, at meddelelse af opholdstilladelse med henblik på au pair-ophold – som i dag henhører under beskæftigelsesministerens område – udskilles af udlændingelovens § 9 c til en særskilt bestemmelse i udlændingelovens § 9 j.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

13.2.3. Opholdstilladelse med henblik på ophold i uddannelsesmæssigt øjemed som praktikant eller volontør her i landet

13.2.3.1. Gældende ret

Efter gældende praksis gives der, hvis uddannelsesmæssige grunde taler for det, opholdstilladelse til en udlænding med henblik på praktikant- eller volontørophold her i landet.

Tilladelse som praktikant gives især på landbrugs- veterinær-, skovbrugs- eller gartneriområdet, på arkitektområdet og på sundhedsområdet. Tilladelse som volontør gives til udlændinge, som skal udføre frivilligt arbejde af social eller humanitær karakter gennem aktiv deltagelse i projekter, der skal sikre almenvellets bedste her i landet.

Da opholdstilladelse med henblik på praktikophold meddeles i uddannelsesmæssigt øjemed, kræves der en faglig sammenhæng mellem ansøgers uddannelsesmæssige baggrund og det tilbudte praktikophold. Der skal ligeledes bestå en tidsmæssig sammenhæng mellem erhvervelsen af uddannelsen og påbegyndelsen af praktikopholdet i Danmark.

Der skal efter gældende praksis være tale om en uddannelse af et vist omfang. Kortvarige kurser kan således ikke danne grundlag for en opholdstilladelse efter praktikantordningen.

Det stilles som betingelse, at udlændingen på ansøgningstidspunktet skal være fyldt 18 år, men ikke må være fyldt 35 år. Ved lægepraktikanter ses der dog bort fra det øvre alderskrav. Praktikantens skal være ansat på løn- og ansættelsesvilkår, som er sædvanlige efter de til enhver tid gældende overenskomster, hvilket normalt indebærer, at der skal være tale om fuld-tidsansættelse med typisk 37 timers ugentlig arbejdstid. Praktikophold kan i nogle tilfælde være ulønnet, og i sådanne tilfælde skal praktikanter dokumentere at have midler til egen forsørgelse. Praktikstedet skal i uddannelsesmæssig henseende være egnet til at modtage ansøgeren, hvilket skal dokumenteres f.eks. med en praktikpladsgodkendelse, hvis sådanne udstedes inden for det pågældende beskæftigelsesområde.

13.2.3.2. Særligt vedrørende praktik inden for landbrugs-, veterinær-, skovbrugs- og gartneriområdet

Hvis en ansøger ønsker praktik i landbruget, skal det pågældende landbrug bibringe ansøgeren et uddannelsesmæssigt udbytte inden for de dele af landbrugsuddannelsen, som vedkommende følger eller har gennemført.

Ansøgere, der kommer fra lande, hvor der ikke eksisterer en teoretisk landbrugsuddannelse, vil efter en konkret og individuel vurdering alligevel kunne meddeles opholdstilladelse som landbrugspraktikant.

Praktik inden for landbrugs-, veterinær-, skovbrugs- eller gartneriområdet kan ikke være ulønnet. I det omfang praktikanten får fri kost og logi, kan aflønningen dog reduceres efter retningslinjer fastsat af Skatterådet.

Praktiksteder inden for landbrugs-, veterinær-, skovbrugs- og gartneriområdet skal godkendes som praktiksted af Det Faglige Uddannelsesudvalg under Børne- og Undervisningsministeriet. Hvis praktikanten supplerer sit praktikophold med et ophold på en dansk landbrugsskole eller teknisk skole af mellem seks og otte måneders varighed, kan vedkommende efter gældende praksis få opholdstilladelse med gyldighed op til 24 måneder ellers meddeles der opholdstilladelse i 18 måneder.

13.2.3.3. Særligt vedrørende praktik inden for sundhedsområdet

Både lægestuderende og færdiguddannede læger kan få opholdstilladelse som praktikanter efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og opholdstilladelse meddeles både med henblik på lønnet og ulønnet praktikophold.

Det forlanges efter gældende praksis, at der skal være udarbejdet en uddannelsesplan for praktikanten, og at den ansvarlige læge skriftligt erklærer, at ansættelsen af praktikanten er lægefagligt forsvarlig, og at praktikantens arbejde udføres under den ansvarlige læges opsyn og ansvar, jf. lægelovens § 6 om læges medhjælp.

13.2.3.4. Særligt vedrørende arkitektpraktikanter

Efter gældende praksis gives der opholdstilladelse med henblik på praktikantophold efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., til arkitektstuderende, hvis der er mindst to uddannede arkitekter pr. tilknyttede arkitektpraktikant. Opholdstilladelse meddeles både med henblik på lønnet og ulønnet praktikophold.

13.2.3.5. Særligt vedrørende volontører

Efter gældende praksis gives der opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som volontør til udlændinge mellem 18 og 30 år, såfremt ganske særlige uddannelsesmæssige grunde taler derfor.

Det er en betingelse for at opnå opholdstilladelse som volontør, at udlændingen skal udføre frivilligt arbejde af social eller humanitær karakter gennem aktiv deltagelse i projekter, der skal sikre almenvellets bedste her i landet.

Opholdstilladelse som volontør til frivilligt ulønnet arbejde må ikke erstatte lønnet arbejdskraft her i landet.

13.2.3.6. Forslag om en ny § 9 k

På baggrund af ressortomlægningen efter Integrationsministeriets nedlæggelse foreslås det, at meddelelse af opholdstilladelse med henblik på praktik- og volontørophold – som i dag henhører under beskæftigelsesministerens område – udskilles af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til en særskilt bestemmelse i udlændingelovens § 9 k.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

13.2.4. Opholdstilladelse med henblik på såkaldt working holiday-ophold

13.2.4.1. Gældende ret

Efter gældende praksis gives der opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til en udlænding, der ifølge en aftale mellem Danmark og en anden stat, jf. udlændingelovens § 45, er

berettiget til et working holiday-ophold, dvs. et længerevarende ferieophold her i landet, hvorunder vedkommende har ret til at arbejde i et nærmere afgrænset omfang (working holiday). Opholdstilladelsen gives på de betingelser, som aftalen opstiller.

Danmark har i dag gældende working holiday-aftaler med Argentina, Australien, Canada, Chile, Japan, New Zealand og Sydkorea

Working holiday-aftalerne betyder, at unge statsborgere fra disse lande kan få opholdstilladelse til at opholde sig i Danmark i op til et år uden mulighed for forlængelse. Aftalerne er gensidige, så unge danske statsborgere kan få tilladelse til at indrejse og opholde sig i aftalelandet efter de regler, der gælder for hvert enkelt land.

Working holiday-aftalerne er indgået for at give unge mennesker fra de lande, som har indgået aftalerne, bedre muligheder for at lære hinandens kultur og levevis at kende. Derved fremmes den gensidige forståelse mellem landene. Formålet med opholdet skal primært være at holde ferie i en længere periode og sekundært at arbejde med henblik på at supplere rejsemidlerne. Personer på working holiday må arbejde i et antal måneder i løbet af opholdet og kan efter gældende praksis uden særskilt tilladelse følge et studie- eller uddannelsesforløb af begrænset varighed.

13.2.4.2. Forslag om en ny § 9 l

På baggrund af ressortomlægningen efter Integrationsministeriets nedlæggelse foreslås det, at meddelelse af opholdstilladelse med henblik på working holiday-ophold – som i dag henhører under beskæftigelsesministerens område – udskilles af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til en særskilt bestemmelse i udlændingelovens § 9 l.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

13.2.5. Opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til udlændinge med opholdstilladelse af beskæftigelses- eller erhvervmæssige grunde efter udlændingelovens § 9 a

13.2.5.1 Gældende ret

Efter gældende praksis kan der i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, meddeles opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-6 – dvs. opholdstilladelse af beskæftigelses- eller erhvervmæssige grunde.

Den gældende praksis på området udspringer i lighed med udlændingelovens § 9 a (som hovedpersonen får sin opholdstilladelse efter) af erhvervs- og beskæftigelsesmæssige hensyn. Får en ægtefælle, registreret partner eller samlever opholdstilladelse, vil han eller hun have ret til at arbejde så længe, tilladelsen er gyldig, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7.

Efter gældende praksis meddeles der opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer, hvis hovedpersonen har en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, som kan forlænges til mindst fire års ophold.

Hvis opholdstilladelsen ikke kan forlænges til mindst fire års ophold, f.eks. fordi ansættelsen er begrænset til et tidsrum kortere end fire år, beror det på en konkret vurdering, om den pågældende persons medfølgende familiemedlemmer alligevel kan meddeles opholdstilladelse. I sager, hvor hovedpersonen får opholdstilladelse som trainee efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6, meddeles der f.eks. efter fast praksis opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer, uanset at opholdstilladelse som trainee alene gives for et samlet ophold af højst to års varighed.

Medfølgende familiemedlemmers opholdstilladelse afhænger af hovedpersonens. Hvis hovedpersonen får inddraget sin opholdstilladelse, vil der således være grundlag for ligeledes at inddrage de medfølgende familiemedlemmers opholdstilladelse. Tilsvarende indebærer reglen i udlændingelovens § 9 a, stk. 3, hvorefter hovedpersonens opholdstilladelse afhænger af, at han eller hun kan forsørge sin evt. medfølgende familie, at opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer betinges af, at familien kan forsørge sig selv.

Efter gældende praksis omfatter begrebet ”medfølgende familiemedlemmer” som altovervejende udgangspunkt alene hovedpersonens ægtefælle, registrerede partner eller faste samlever samt hovedpersonens mindreårige børn, og det stilles som betingelse, at familien bor samlet på fælles bopæl her i landet. Rent undtagelsesvis kan andre familiemedlemmer – efter en konkret vurdering af samtlige faktiske omstændigheder i sagen, herunder samfundets interesse i at sikre sig hovedpersonens erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige kvalifikationer – også få opholdstilladelse.

Der gælder endvidere en særlig praksis for meddelelse af opholdstilladelse til hovedpersonens hjemmeboende, ugifte børn over 18 år, når hovedpersonen nyder diplomatiske rettigheder efter wienerkonventionens artikel 37 eller er ansat som diplomatisk eller administrativt/teknisk personale ved en herværende ambassade.

13.2.5.2. Forslag om en ny § 9 m

På baggrund af ressortoplægningen efter Integrationsministeriets nedlæggelse, foreslås det, at reguleringen af spørgsmålet om meddelelse af opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til udlændinge med opholdstilladelse af beskæftigelses- eller erhvervsmæssige grunde efter udlændingelovens § 9 a – som i dag henhører under beskæftigelsesministerens område – udskilles af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til en særskilt bestemmelse i udlændingelovens § 9 m.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

13.2.6. Opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til udlændinge med opholdstilladelse af studiemæssige grunde

13.2.6.1. Gældende ret

Efter gældende praksis meddeles der i medfør af udlændingelovens § 9 c opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c som studerende ved en videregående uddannelse.

Der gives opholdstilladelse til hovedpersonens ægtefælle, registrerede partner eller faste samlever samt hovedpersonens mindreårige børn. Som betingelse skal man dokumentere at råde over 25.000 kr. pr. familiemedlem, familiemedlemmerne skal kunne forsørge sig selv, og familien skal bo samlet i Danmark.

Får en ægtefælle, registreret partner eller samlever opholdstilladelse, vil han eller hun have ret til at arbejde så længe, tilladelsen er gyldig, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7.

Efter gældende praksis gives der endvidere opholdstilladelse til familiemedlemmer til visse andre studerende og visse praktikanter. Som eksempel kan nævnes ægtefæller, registrerede partnere eller faste samlever samt mindreårige børn til en udlænding, der får opholdstilladelse for at lære dansk med henblik på at opnå autorisation som læge, samt – i ganske særlige tilfælde – praktikanter mindreårige børn.

Den gældende praksis for meddelelse af opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer udspringer af ønsket om at gøre Danmark til et attraktivt uddannelsesland, der kan tiltrække og fastholde de nødvendige kvalificerede udlændinge.

13.2.6.2. Forslag om en ny § 9 n

På baggrund af ressortoplægningen efter Integrationsministeriets nedlæggelse foreslås det, at reguleringen af spørgsmålet om meddelelse opholdstilladelse til medfølgende familiemedlemmer til studerende og visse praktikanter – som i dag henhører under beskæftigelsesministerens område – udskilles af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til en særskilt bestemmelse i udlændingelovens § 9 n.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

14. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]

15. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

16. Administrative konsekvenser for borgerne

[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]

17. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

18. Forholdet til EU-retten

Udlændinge, som har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne om den fri bevægelighed, skal ikke have opholdstilladelse for at kunne opholde sig i Danmark. Endvidere vil visse persongrupper være undtaget fra kravet om bestået danskprøve og gebyrbetaling. Der henvises til afsnit 7.2.1.

Som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender har Danmark ikke deltaget i vedtagelsen af forordningen om oprettelse af et agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, jf. afsnit 11 og lovforslagets § 1, nr. 76. Da forordningen imidlertid udbygger Schengenreglerne for så vidt angår SIS II og VIS, træffer Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, inden 6 måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Danmark kan endvidere tilslutte sig de dele af forordningen, der vedrører Eurodac-

fingeraftrykssystemet som følge af Danmarks deltagelse heri på baggrund af en parallelaftale mellem Danmark og EU.

Regeringen vil meddele Rådet, at Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning.

19. Hørte myndigheder m.v.

Et lovudkast blev den 9. januar 2012 sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatsamfundet, Amnesti Nu, Amnesty International, Ankestyrelsen, Børnerådet, Børns Vilkår, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danes Worldwide, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Missionsråd, Dansk Røde Kors Landskontoret, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Europabevægelse, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Finansrådet, Flygtningenævnet, Flygtninge Under Jorden, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Færørenes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, Indvandrerådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Fredsfonden, Københavns Byret, Københavns Kommune, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen »Et barn To forældre«, Landsorganisation af kvindekrisecentre, Landsorganisationen i Danmark, Mellemløseligt Samvirke, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RCT – Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, SOS mod Racisme, UNHCR, Ægteskab uden grænser og 3F.

Bl.a. forslaget til en ny affattelse af § 47, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 74, er indsat under høringsperioden. På den baggrund blev lovforslaget sendt i supplerende høring den 8. februar 2012 til ovennævnte myndigheder samt til Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser (FLD), Gellerupparkens Retshjælp og Uddannelsesforbundet med 4 ugers høringsfrist, dvs. til den 7. marts 2012.

20. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	[Bidrag fra Koncernøkonomikonto- ret]	[Bidrag fra Koncernøkonomikonto- ret]
Administrative konsekvenser for det offentlige	[Bidrag fra Koncernøkonomikonto- ret]	[Bidrag fra Koncernøkonomikonto- ret]
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	[Bidrag fra Koncernøkonomikonto- ret]	[Bidrag fra Koncernøkonomikonto- ret]
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Udlændinge, som har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne om den fri bevægelighed, skal ikke have opholdstilladelse for at kunne opholde sig i Danmark. Endvidere vil visse persongrupper være undtaget fra kravet om bestået danskprøve og gebyrbetaling. Der henvises til afsnit 7.2.1.</p> <p>Som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender har Danmark ikke deltaget i vedtagelsen af forordningen om oprettelse af etagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, jf. afsnit 11 og lovforslagets § 1, nr. 76. Da forordningen imidlertid udbygger Schengenreglerne for så vidt angår SIS II og VIS, træffer Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, inden 6 måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Danmark kan endvidere tilslutte sig de dele af forordningen, der vedrører Eurodac-fingeraftrykssystemet som følge af Danmarks deltagelse heri på baggrund af en parallelaftale mellem Danmark og EU.</p> <p>Regeringen vil meddele Rådet og Kommissionen, at Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 6, 27, 57, 60, 61 og 63

Ved kongelig resolution af 3. oktober 2011 er det besluttet at nedlægge Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration. Det er endvidere besluttet, at ressortansvaret for sager vedrørende udlændingeområdet, herunder sager om asyl, humanitær opholdstilladelse, familiesammenføring, EU og indfødsret, inklusiv de til området hørende institutioner m.v., overføres til Justitsministeriet, mens sager om ophold på baggrund af beskæftigelse, herunder greencard-ordningen, au pair-ordningen, jobkort, studietilladelser m.v., inklusive de til området hørende institutioner m.v., overføres til Beskæftigelsesministeriet.

En række sagsområder er ikke direkte nævnt i den kongelige resolution. Det drejer sig om visum, religiøse forkyndere, afvisning, udvisning, menneskehandel, uledsagede mindreårige, fribyordningen, ind- og udrejsekontrol og regler om fortegnelser over udenlandske gæster.

Som konsekvens af ressortfordelingen opdeles Udlændingetjeneste i Udlændingestyrelsen under Justitsministeriet og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering under Beskæftigelsesministeriet.

Med forslagene bringes lovttekstens myndighedsbetegnelser i overensstemmelse med den nye ressortfordeling.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Liechtenstein er indtrådt i Schengensamarbejdet den 19. december 2011.

Udlændinge, der har opholdstilladelse i Liechtenstein, vil herefter være omfattet af udlændingelovens § 2 b, stk. 1 og 4, vedrørende ret til indrejse og ophold i indtil 3 måneder og ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 8.

Side 68

Til nr. 4, 5, 33-35, 50, 59 og 72

Der er tale om konsekvenser af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 28 og 46.

Til nr. 7

Forslaget indebærer, at ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 betinges af, at begge ægtefæller er over 24 år.

Dette indebærer, at der som altovervejende udgangspunkt ikke kan gives tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis begge ægtefæller ikke er fyldt 24 år.

Der vil dog kunne være helt særlige forhold, der bevirker, at der skal gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om, at de begge skal være fyldt 24 år. Opholdstilladelse vil i disse tilfælde kunne gives i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., hvorefter der kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Det vil f.eks. være tilfældet, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal gives tilladelse til ægtefællesammenføring, uanset at ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om, at de begge skal være fyldt 24 år. Det gælder bl.a., hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Der vil også kunne være pligt til at tillade ægtefællesammenføring, uanset at 24-årsreglen ikke er opfyldt, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige sørbørn bosiddende i Danmark. Tidligere blev udøvelsen af samværsretten vurderet efter, om der blev udøvet såkaldt normalsamvær, og hvor normalsamvær ifølge oplysninger fra Ankestyrelsen (tidl. Familiestyrelsen) typisk var hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil samt typisk én hverdag hver anden uge. For helt små børn var samværet dog af kortere varighed. Ved vedtagelsen af forældreansvarsloven, jf. lov nr. 499 af 6. juni 2007, som har erstattet den tidligere gældende lov om forældremyndighed og samvær, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2007, blev begrebet "normalsamvær" ophæ-

vet. Forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2007. Ankestyrelsen har i forbindelse med forældreansvarsloven udstedt vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær. Der kan herefter ikke fastsættes nærmere definerede retningslinjer for, hvornår omfanget og karakteren af et samvær kan anses for normalt eller sædvanligt, ej heller i forhold til barnets alder. Udlændingemyndighederne skal derfor i praksis vurdere, om det faktisk udøvede samvær har en sådan karakter og omfang, at det må anses for stridende med artikel 8 i EMRK, såfremt den herboende henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland og derfra udøve sin ret til samvær med et særbarn i Danmark.

I relation til herboende børn skal udlændingemyndighederne således altid foretage en konkret vurdering af, om hensynet til mindreårige børn bosiddende her i landet medfører, at ægtefællesammenføring skal tillades, selvom 24-årsreglen ikke er opfyldt.

Hvis der er tale om den herboendes og ansøgers fællesbørn, er det som udgangspunkt afgørende, om børnene kan antages at have opnået en stærk selvstændig tilknytning til Danmark. Her vil der særligt blive lagt vægt på børnenes alder, på varigheden af børnenes faste ophold her i landet og på, om børnene er velintegrerede i det danske samfund, herunder om børnene gennem en længere periode har gået i dansk vuggestue, børnehave, folkeskole eller lignende og derved har opnået en sproglig tilknytning her til landet. I praksis er det antaget, at de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring som udgangspunkt kan fraviges, når den herboendes og ansøgers fællesbørn har opholdt sig i Danmark i en samlet periode på ca. 6-7 år, og børnene i denne periode er blevet velintegrerede i det danske samfund og har opnået sproglig tilknytning her til landet.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiemedlem, at dette vil kunne sammenlignes med et indgreb i retten til et familieliv i strid med EMRK, såfremt familiesammenføring ikke tillades. Dette kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende lider af alvorlig sygdom, og hvor det må anses for sandsynliggjort, at herboendes tilstand eller livsvilkår vil blive mærkbart forværret, såfremt familielivet skal udøves i ansøgers hjemland. Generelle dårligere økonomiske og sociale vilkår i ansøgers hjemland kan ikke i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse, herunder f.eks. at der ikke er samme frie adgang til hospitaler og behandlingstilbud som i Danmark, eller at behandling er forbundet med økonomiske udgifter.

Ganske særlige grunde, der taler for at give opholdstilladelse, uanset at begge ægtefæller ikke er fyldt 24 år, kan endvidere foreligge, hvis den herboende ægtefælle varetager en beskæftigelse, som er omfattet af den efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 2, fastsatte positivliste – dvs. beskæftigelse indenfor et område, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft – og hensynet

til det danske samfunds interesse i at fastholde herboende arbejdskraft, således tilsiger, at der gives tilladelse til ægtefællesammenføring. Ganske særlige grunde, der taler for at give tilladelse til ægtefællesammenføring, selvom 24-årsreglen ikke er opfyldt, kan også foreligge, hvis den herboende ægtefælle varetager en stilling af en sådan af en sådan karakter, at hensyn af udenrigs- og sikkerhedspolitisk karakter taler imod at henvise den pågældende til at tage ophold i udlandet med sin ægtefælle.

Der henvises til afsnit 3.2.

Til nr. 8

Forslaget indebærer, at kravet om bestået indvandringsprøve ophæves i forhold til udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring. Opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9 vil således ikke fremover være betinget af, at udlændingen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold.

Der henvises til afsnit 6.2.

Til nr. 9

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 4, 1. pkt., skal den herboende ægtefælle fremover stille en økonomisk sikkerhedsstillelse på 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Det angivne beløb er fastsat som niveau for 2012 og skal reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 4, 2. pkt., fastsætter justitsministeren nærmere regler om den økonomiske sikkerhed.

Bekendtgørelse nr. 1405 af 30. maj 2010, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 791 af 29. juni 2011, indeholder nærmere regler om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 9, stk. 4, eller § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 4, til dækning af offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv social politik eller integrationsloven. Bekendtgørelsen, som er udstedt med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, 3. pkt., der ophæves ved lovforslagets § 1, nr. 5, indeholder således bl.a. regler om sikkerhedsstillelsens art og indhold, oprettelse af sikkerhedsstillelsen, meddelelse af transport i sikkerheden, inddrivelse og sikker-

hedsstillelsens nedsættelse og ophør. Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 9, stk. 4, 2. pkt., skal anvendes til at fastsætte sådanne regler.

Der henvises til afsnit 8.2.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 11

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-d, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Med forslaget tilbageføres tilknytningskravet til den definition, der var gældende, før lov nr. 601 af 14. juni 2011 trådte i kraft. Ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal således fremover være større – og ikke væsentlig større – end deres samlede tilknytning til et andet land. Ved afgørelsen af, om ægtefællerne opfylder tilknytningskravet, skal der foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder i den enkelte sag.

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., indebærer, at de forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen, skal indgå med samme vægt i vurderingen, som de gjorde før ikrafttrædelsen af lov nr. 601 af 14. juni 2011.

I forhold til den herboende ægtefælles tilknytning vil udgangspunktet således være, at hvis den herboende ægtefælle er født i Danmark eller er kommet hertil som barn og derfor har haft sin opvækst og skolegang i Danmark, må den pågældende som udgangspunkt antages at have opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund. Dette udgangspunkt svækkes dog betydeligt, hvis den pågældende er kommet til Danmark som 12-13-årig eller senere. Hvis den herboende ægtefælle er født og opvokset i et andet land, kræves der derfor et længerevarende ophold her i landet for, at den herboende ægtefælle kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Den pågældende skal have haft ophold med opholdstilladelse i ca. 12 år, for at opholdet i Danmark kan anses for længerevarende, forudsat den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund. Varigheden af den herboendes ægtefælles op-

hold i Danmark regnes fra tidspunktet for, hvornår den herboende blev meddelt opholdstilladelse. Et eventuelt forudgående processuelt ophold, mens ansøgningen om opholdstilladelse blev vurderet, indgår som udgangspunkt ikke med samme vægt.

Hvis den herboende ægtefælle ikke taler dansk eller har gjort en indsats for at integrere sig i det danske samfund, kan den herboende ægtefælles tilknytning til landet – uanset varigheden af den herboendes ophold – som udgangspunkt ikke anses for væsentlig. Tilsvarende vil udgangspunktet om den herboende ægtefælles væsentlige tilknytning ligeledes kunne fraviges, hvis den herboende ægtefælle har indgået ægteskab og været gift med ansøgeren i en længere periode, hvor ansøgeren fortsat har opholdt sig i sit hjemland forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring i Danmark, og hvor ægtefællerne således har truffet et valg om, at familielivet fortsat skal have udgangspunkt i ansøgers hjemland.

Forhold som den herboendes ægtefælles uddannelse og arbejde kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Har den herboende ægtefælle haft mindst 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning – uanset beskæftigelsens karakter – vil dette være et moment, som taler for at anse den herboende for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark før 12 års ophold. Har den herboende ægtefælle gennem mindst 4-5 år haft en fast integrationsfremmende arbejdsmarkedstilknytning, dvs. beskæftigelse, som indebærer en væsentlig kontakt og kommunikation på dansk med kollegaer og f.eks. kunder, vil dette ligeledes være et moment, der taler for, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til landet før 12 års ophold. Karakteren af en sådan arbejdsmarkedstilknytning adskiller sig således fra den type beskæftigelse, som efter 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning kan føre til fravigelse af udgangspunktet om mindst 12 års ophold. Der stilles således højere krav til indholdet og karakteren af den kommunikation, der foregår på dansk til f.eks. kollegaer og kunder for, at det kan føre til, at den herboende ægtefælle allerede efter 4-5 års beskæftigelse skal kunne anses for at have den største tilknytning til Danmark.

Ved vurderingen af, om den herboendes ægtefælles arbejdsmarkedstilknytning kan føre til, at den pågældende før 12 års ophold med opholdstilladelse i Danmark kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning, skal der således lægges vægt på, om det pågældende arbejde er særligt egnet til at medvirke til den herboendes integration i Danmark. Det indgår i vurderingen, om arbejdsmarkedstilknytningen har været fuldtidsbeskæftigelse og uafbrudt gennem årene, og/eller det har været en arbejdsmarkedstilknytning præget af kortvarige ansættelser hos skiftende arbejdsgivere. Eksempelvis kan deltidsarbejde med ufaglært arbejde igennem 7-8 år således ikke i sig selv medføre, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

Hvis den herboende ægtefælle har gennemført en erhvervskompetencegivende fuldtidsuddannelse og siden afslutningen af uddannelsen kontinuerligt har været i beskæftigelse i en længere periode inden for faget, vil dette tilsvarende kunne slække på kravene til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Det vil endvidere med en vis vægt kunne indgå, hvis den herboende ægtefælle har gennemført eller gennem længere tid har fulgt og fortsat er indskrevet på/følger en længerevarende erhvervskompetencegivende uddannelse.

Herudover skal der bl.a. ses på ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland. Det vil med betydelig vægt tale imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, hvis den herboende ægtefælle og ansøgeren tidligere har været gift eller levet sammen – haft et oprindeligt familieliv – i deres fælles hjemland inden herboendes indrejse i Danmark, og ægtefællerne senere indgiver ansøgning om ægtegællesammenføring her i landet på baggrund af (et nyt) ægteskab indgået efter den herboendes indrejse i Danmark. Det vil også være tilfældet, uanset at den herboende ægtefælle f.eks. har haft opholdstilladelse i Danmark i over 12 år og haft arbejdsmarkedstilknytning, da indgåelsen af et ægteskab på ny med den tidligere ægtefælle/samlever indikerer en væsentlig tilknytning til ansøgeren og hjemlandet.

I forhold til ægtefællernes familiemæssige tilknytning til ansøgers hjemland indgår det også som moment, hvis ægtefællerne i forvejen er beslægtede med hinanden. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at den herboende ægtefælle kulturelt og familiemæssigt har en stærk tilknytning til ansøgers hjemland

Ud over ægtefællernes respektive familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgers hjemland vil deres sproglige færdigheder også indgå i vurderingen af, om tilknytningskravet kan anses for opfyldt. Det vil således indgå, om den herboende ægtefælle taler dansk, herunder vil særlige gode danskkundskaber som udgangspunkt indgå med større vægt i vurderingen end danskkundskaber på almindeligt samtaleniveau. Det vil tilsvarende indgå i vurderingen, om ansøgeren taler dansk f.eks. som følge af et tidligere ophold. Det indgår endvidere i vurderingen, hvorvidt ægtefællerne kommunikerer sammen på et fælles modersmål.

Uanset hvor stærk tilknytning den herboende ægtefælle måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøger ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark, f.eks. i form af (et enkelt) visumophold. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark. Dette gælder f.eks. også, selvom ansøgeren foruden sin ægtefælle også har andre familiemedlemmer i Danmark. Endvidere indgår et ophold som asylansøger ikke i vurderingen.

Hvis den herboende og ansøger ikke har samme oprindelige hjemland, vil dette også indgå i tilknytningsvurderingen. Har begge ægtefæller et andet hjemland end Danmark, men er der ikke tale om det samme hjemland, vil den herboende ægtefælles tilknytning til Danmark ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle har personlig og/eller kulturel tilknytning til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende ægtefælle kun har opholdt sig i Danmark i forholdsvis få år.

Der henvises til afsnit 4.2.

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., indebærer – foruden en ændring i vægtningen af de momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen – at den såkaldte 28-årsregel ændres til en 26-årsregel. Tilknytningskravet finder således fremover ikke anvendelse, hvis den herboende person har haft dansk indfødsret i 26 år.

Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, 2. pkt.

Danmarks internationale forpligtelser indebærer, at det i visse henseender, herunder for så vidt angår retten til familiesammenføring, er nødvendigt at sidestille herboende udlændinge, der er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, med personer med dansk indfødsret. Når personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, men er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, har opholdt sig lovligt her i landet i 26 år, skal de pågældende således ved administrationen af den ændrede bestemmelse i § 9, stk. 7, 1. pkt., stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 26 år.

Det vil i praksis betyde, at den omstændighed, at en herboende ægtefælle, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre barn og har haft sin opvækst her i landet og endvidere har haft mindst 26 års lovligt – i det væsentlige sammenhængende – ophold her i landet, udgør en ganske særlig grund, der taler imod at betinge tilladelsen til ægtefællesammenføring af, at tilknytningskravet er opfyldt. Personer, der født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet og endvidere har opholdt sig lovligt her i landet i 26 år, undtages således fra tilknytningskravet.

Den herboendes ophold i Danmark skal i det væsentlige udgøre en sammenhængende periode på mindst 26 år og i hele denne periode have været lovligt. Den gældende praksis i forhold til beregning af den herboendes ophold i Danmark videreføres uændret.

I tilfælde, hvor den herboende ikke oplyser om og godtgør at have opholdt sig lovligt i Danmark i mindst 26 år, vil tilknytningskravet blive stillet, medmindre andre ganske særlige grunde, herunder Danmarks internationale forpligtelser, taler derimod.

Der henvises til afsnit 5.2.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 13

Forslaget indebærer, at pointsystemet for ægtefællesammenføring ophæves. Opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9 vil således ikke fremover være betinget af, at udlændingen har opnået et vist antal point på baggrund af erhvervs erfaring, uddannelse, sprogkundskaber m.v.

Der henvises til afsnit 3.2.

Til nr. 14-16 og 18-23

Der er tale om konsekvenser af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 17

Der er tale om en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 24

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 1. pkt., indebærer, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består en af justitsministeren etableret danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Side 76

Opholdstilladelse som ægtefællesammenført skal således ikke betinges af, at udlændingen består danskprøven, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Særligt for tyrkiske statsborgere gælder, at Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU i visse tilfælde betyder, at der ikke kan stilles krav om aflæggelse af danskprøven, ligesom der i andre tilfælde ikke kan stilles krav om gebyrbetaling herfor. Der henvises til afsnit 7.2.1.

Hvis udlændingen ikke er undtaget fra kravet om bestået danskprøve, skal prøven være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 2. pkt. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation for, at prøven er bestået inden for fristen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 3. pkt.

Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 30, 4. pkt. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 5. pkt., bestemmes det efter ansøgning, at fristerne suspenderes, hvis udlændingen har haft lovligt forfald. Lovligt forfald kan f.eks. foreligge, hvis udlændingen har været forhindret i at aflægge en prøve på grund af barsel eller udlændingens eller udlændingens mindreårige barns sygdom. Udlændingen vil også kunne have haft lovligt forfald, hvis forfaldet er begrundet i ekstraordinære uforudsete transportproblemer. Det påhviler udlændingen, at fremlægge dokumentation for det lovlige forfald.

En udlænding, der f.eks. på grund af sygdom har været nødt til at melde fra til en danskprøve, vil således kunne søge Udlændingestyrelsen om suspension af fristen for at bestå danskprøven.

Afgørelse om, hvorvidt fristerne for at bestå danskprøven kan suspenderes, træffes af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1. Hvis fristen for at bestå prøven suspenderes som følge af lovligt forfald, skal udlændingen, når årsagen til det lovlige forfald ikke længere foreligger, aflægge og bestå prøven i overensstemmelse med fristen herfor.

Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at fristen ikke kan suspenderes, kan afgørelsen påklages til Justitsministeriet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1.

Når en udlænding, der ikke er undtaget fra kravet om bestået danskprøve, meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, vil Udlændingestyrelsen vejlede udlændingen om prøvekravet, herunder om hvor og hvordan udlændingen kan tilmelde sig og aflægge danskprøven, om muligheden for at klage over prøveforløbet og bedømmelsen af prøven samt om konsekvenserne af, at udlændingen ikke består prøven.

Udlændingen skal herefter tilmelde sig til danskprøven hos prøveudbyderen og aflægge prøven her.

Hvis udlændingen ikke består prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30, aktualiseres en sag om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 56.

Fristerne for at bestå danskprøven suspenderes ikke i forbindelse med, at en udlænding klager over bedømmelsen af en aflagt prøve. Det forudsættes dog, at myndighedernes sagsbehandling tilrettelægges således, at en udlænding, der har klaget over en bedømmelse fra Udlændingestyrelsen om ikke have bestået en prøve, der er aflagt indenfor 6-månedersfristen, har mulighed for at modtage afgørelsen i klagesagen og herefter – hvis udlændingen ikke får medhold – at tage prøven på ny inden udløbet af 3-månedersfristen.

Hvis Ministeriet for Børn og Undervisning giver udlændingen medhold i en klage over bedømmelsen af prøven, og udlændingen under klagesagsbehandlingen har betalt gebyr for at aflægge prøven på ny, vil gebyret blive refunderet til udlændingen.

Hvis udlændingen har klaget til Ministeriet for Børn- og Undervisning over Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om udlændingen har bestået prøven, skal indledningen af en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Til nr. 25

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 31, 1. pkt., kan økonomisk sikkerhed efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., efter anmodning nedsættes med 20.000 kr., jf. dog stk. 34, når den ægtefællesammenførte udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, har bestået en danskprøve på mindst A1-niveau, jf. stk. 30.

Det angivne beløb på 20.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Side 78

Anmodning om nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal fremsættes skriftligt af sikkerhedsstilleren over for den kommunalbestyrelse, som sikkerheden er stillet overfor, eller som rettighederne efter sikkerhedsstillelsen måtte være transporteret til. Anmodningen skal vedlægges dokumentation for, at den ægtefællesammenførte udlænding indenfor fristerne i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 30, har bestået danskprøven på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Hvis betingelserne for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen anmode det kontoførende pengeinstitut, eller det pengeinstitut, der har stillet anfordringsgarantien, om at nedsætte den økonomiske sikkerhed, eller om at frigive den relevante del af det deponerede beløb.

Nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal have virkning fra det tidspunkt, hvor sikkerhedsstillerens anmodning er modtaget i kommunalbestyrelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 1. pkt., kan økonomisk sikkerhed efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en af justitsministeren etableret danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

Det angivne beløb på 10.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Anmodning om nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal fremsættes skriftligt af sikkerhedsstilleren over for den kommunalbestyrelse, som sikkerheden er stillet overfor, eller som rettighederne efter sikkerhedsstillelsen måtte være transporteret til. Hvis betingelserne for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen anmode det kontoførende pengeinstitut, eller det pengeinstitut, der har stillet anfordringsgarantien, om at nedsætte den økonomiske sikkerhed, eller om at frigive den relevante del af det deponerede beløb.

Nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal have virkning fra det tidspunkt, hvor sikkerhedsstillerens anmodning er modtaget i kommunalbestyrelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 2. pkt., skal prøven være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefælle-

sammenført efter stk. 1, nr. 1. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder herefter, jf. forslaget til § 9, stk. 32, 3. pkt. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 4. pkt., bestemmes det efter ansøgning, at fristerne suspenderes, hvis udlændingen har haft lovligt forfald. Lovligt forfald kan f.eks. foreligge, hvis udlændingen har været forhindret i at aflægge en prøve på grund af barsel eller udlændingens eller udlændingens mindreårige barns sygdom. Udlændingen vil også kunne have haft lovligt forfald, hvis forfaldet er begrundet i ekstraordinære uforudsete transportproblemer. Det påhviler udlændingen, at fremlægge dokumentation for det lovlige forfald.

En udlænding, der f.eks. på grund af sygdom har været nødt til at melde fra til en danskprøve, vil således kunne søge Udlændingestyrelsen om suspension af fristen for at bestå danskprøven

Hvis udlændingen ikke består danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden for de angivne frister kan den økonomiske sikkerhed efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., ikke nedsættes efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 1. pkt. Anmodningen om nedsættelse skal vedlægges dokumentation for, at den ægtefællesammenførte udlænding har bestået danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau rettidigt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 33, kan den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Det angivne beløb på 10.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Anmodning om nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal fremsættes skriftligt af sikkerhedsstilleren over for den kommunalbestyrelse, som sikkerheden er stillet overfor, eller som rettighederne efter sikkerhedsstillelsen måtte være transporteret til. Hvis betingelserne for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen anmode det kontoførende pengeinstitut, eller det pengeinstitut, der har stillet anfordringsgarantien, om at nedsætte den økonomiske sikkerhed, eller om at frigive den relevante del af det deponerede beløb.

Nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal have virkning fra det tidspunkt, hvor sikkerhedsstillerens anmodning er modtaget i kommunalbestyrelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 34, kan nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 31-33 alene ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 10.000 kr. Det angivne beløb på 10.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, fastsætter justitsministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren regler om de i stk. 30 og stk. 32 nævnte danskprøver, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for prøverne.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte regler for, hvor mange spørgsmål der skal besvares korrekt for, at danskprøverne anses for bestået, betingelser for at deltage i prøverne, hvem der kan fungere som prøveafholder, udpegning af censorer og om gebyr for deltagelse i prøverne.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at udlændingen kan klage til Udlændingestyrelsen over forhold hos prøveafholder under prøvetagningen. Klagen vil skulle indgives til Udlændingestyrelsen senest 7 dage efter, at prøven har fundet sted. Klager, der indgives senere, vil skulle afvises.

Herudover vil der blive fastsat regler om, at beståelse af andre danskprøver kan træde i stedet for beståelse af danskprøverne. Hvis udlændingen kan dokumentere at have bestået en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, vil udlændingen således ikke skulle bestå danskprøven. De prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A1-niveau, og de prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A2-niveaue, vil blive opregnet i et bilag til den nye bekendtgørelse.

Bemyndigelsen vil endelig blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om lovlige forfaldsgrunde.

Der henvises til afsnit 7.2.3.

Til nr. 26

Side 81

Henvisningerne i § 9 c, stk. 1, ændres således, at henvisningen til § 9, stk. 2-21 ændres til § 9, stk. 2-20 og stk. 30, og henvisningen til § 9, stk. 23-31 ændres til § 9, stk. 22-29 og stk. 32-35. Der er tale om konsekvenser af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 13, 24 og 25.

Ændringerne indebærer bl.a., at opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består den danskprøve, der er foreslået i udlændingelovens § 9, stk. 30, jf. lovforslagets § 1, nr. 24.

Ændringerne betyder endvidere, at de foreslåede bestemmelser om nedsættelse af økonomisk sikkerhedsstilladelse ved beståede danskprøver, jf. lovforslagets § 1 nr. 24 og 25 finder tilsvarende anvendelse i forhold til udlændinge, der meddeles ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 28 og 46

Det foreslås, at de dele af § 9 c, stk. 1, som henhører under beskæftigelsesministeren, udskilles og indsættes i særskilte bestemmelser, som tydeligt angiver anvendelsesområdet, jf. herved de foreslåede bestemmelser i §§ 9 i-n.

Det foreslås endvidere, at de øvrige dele af § 9 c, som henhører under beskæftigelsesministeren, dvs. stk. 6-12 om henholdsvis studerende og au pair, ophæves og indeholdes i den nye bestemmelse i § 9 i om studerende og den nye bestemmelse i § 9 j om au pair.

§ 9 c henhører herefter under justitsministerens ressort, mens §§ 9 i-n henhører under beskæftigelsesministerens ressort.

De foreslåede ændringer er alene en følge af den nye ressortfordeling, og der er ikke tiltænkt en ændring af praksis på de områder, der i dag er indeholdt i § 9 c.

§ 9 i

Den foreslåede bestemmelse i § 9 i regulerer meddelelse af opholdstilladelse til udlændinge, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 i, stk. 1, skal der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution

her i landet, eller hvis ganske særlige uddannelsesmæssige hensyn i øvrigt tilsiger det. Sådanne tilladelser meddeles i dag i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som for så vidt angår den pågældende sagstype afløses af den foreslåede bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke nogen ændring i den gældende retstilstand.

Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, afsnit 13.2.1.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 i, stk. 2, skal ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 i, stk. 1, kun kunne indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 5, 1. og 3. pkt., og viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c til en udlænding, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet.

Det foreslås i § 9 i, stk. 3, at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 i, stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter den foreslåede bestemmelse i § 9 i, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c til en udlænding, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 i, stk. 4, skal beskæftigelsesministeren kunne fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 i, stk. 1, herunder om dokumentation for bestået anerkendt sprogtest og oprettelse af en spærret konto med et beløb svarende til op til 1 års ydelser i form af statens uddannelsesstøtte som betingelse for opholdstilladelse.

Bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 6, som udgør en del af hjemmelsgrundlaget for bekendtgørelse nr. 904 af 4. juli 2007 om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende som ændret ved bekendtgørelse nr. 296 af 14. april 2009 om ændring af bekendtgørelse om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende. Med den foreslåede bestemmelse etableres der samtidig lovhjemmel til, at beskæf-

tigelsesministeren som hidtil kan fastsætte nærmere retningslinjer om meddelelse af opholdstilladelse, når der foreligger ganske særlige uddannelsesmæssige hensyn, og at dette fremover vil kunne ske ved bekendtgørelse.

Det foreslås i § 9 i, stk. 5, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser skal kunne fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse her i landet.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 7.

Det foreslås i § 9 i, stk. 6, at Danmarks Evalueringsinstitut efter anmodning fra uddannelsesinstitutionen til brug for Styrelsen for Rekruttering og Fastholdelses afgørelser om meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1 til udlændinge, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet, og som ikke er omfattet af de i stk. 4 fastsatte regler, afgiver en vejledende udtalelse om indhold og kvalitet i følgende uddannelser:

- 1) Videregående uddannelser og kurser, der uden godkendelse fra en statslig myndighed udbydes på en statsligt godkendt uddannelsesinstitution under statsligt tilsyn.
- 2) Uddannelser og kurser inden for grund- og ungdomsuddannelser, der uden godkendelse fra en statslig myndighed udbydes på en statsligt godkendt uddannelsesinstitution, der er under statsligt tilsyn.
- 3) Kurser på folkehøjskoler m.v. godkendt efter lov om folkehøjskoler, efterskoler, hus-holdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), som gennemføres uden tilskud efter loven.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 8.

Det foreslås i § 9 i, stk. 7, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler om Danmarks Evalueringsinstituts udtalelser efter stk. 6, herunder om anmodninger og om den anmodende institutions betaling til dækning af Danmarks Evalueringsinstituts udgifter i forbindelse med udtalelser.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 9.

§ 9 j

Den foreslåede bestemmelse i § 9 j regulerer meddelelse af opholdstilladelse til udlændinge, der ansøger herom med henblik på au pair-ophold her i landet.

Det foreslås i § 9 j, stk. 1, at der efter ansøgning skal kunne gives opholdstilladelse til en udlænding med henblik på au pair-ophold her i landet. Sådanne tilladelser meddeles i dag i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som for så vidt angår den pågældende sagstype afløses af den foreslåede bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke nogen ændring af den gældende retstilstand.

Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, afsnit 13.2.2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 2, skal ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 1, kun kunne indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 5, 1. og 3. pkt., og viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c i au pair-sager.

Det foreslås i § 9 j, stk. 3, at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c på au pair-området.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 4, skal opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 1, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke kunne gives, hvis værtpersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en person, der på gerningstidspunktet var au pair hos den domfældte, ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens §§ 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, eller §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 10.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 5, skal opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 1, med henblik på at par-ophold ikke kan gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 5 år inden tidspunktet for afgørelsen ved endelig dom er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4, som følge af ulovlig beskæftigelse af en udlænding, der på gerningstidspunktet var par hos den domfældte, eller har vedtaget en bøde for en sådan overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 4.

Bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 11.

Det foreslås i § 9 j, stk. 6, at opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 1, ikke kan gives, hvis værtspersonen eller dennes ægtefælle eller samlever er omfattet af en karenperiode, jf. § 21 a.

Bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse i § 9 c, stk. 12.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 7, skal beskæftigelsesministeren kunne fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 j, stk. 1.

Bestemmelsen etablerer lovhjemmel til, at ministeren som hidtil vil kunne udstikke retningslinjer for krav til ansøgerens uddannelsesmæssige og sproglige forudsætninger, værtsfamiliens sammensætning, lommepengebeløbets størrelse osv., og at dette fremover vil kunne ske ved bekendtgørelse. En sådan bekendtgørelse vil kunne suppleres af en uddybende vejledning.

§ 9 k

Den foreslåede bestemmelse i § 9 k regulerer meddelelse af opholdstilladelse til udlændinge, der ansøger herom med henblik på ophold her i landet som praktikant eller volontør.

Det foreslås i § 9 k, stk. 1, 1. pkt., at en udlænding i uddannelsesmæssigt øjemed efter ansøgning skal kunne få opholdstilladelse med henblik på at være praktikant her i landet. Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 k, stk. 1, 2. pkt., skal der endvidere kunne meddeles en udlænding opholdstilladelse som volontør med henblik på at udføre humanitært og socialt arbejde her i landet.

Sådanne tilladelser meddeles i dag i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som for så vidt angår de pågældende sagstyper afløses af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke nogen ændring af den gældende retstilstand.

Der henvises for så vidt angår gældende praksis på området til de almindelige bemærkninger, afsnit 13.2.3.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 k, stk. 2, skal ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 k, stk. 1, kun kunne indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 5, 1. og 3. pkt., og viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c i praktikant- og volontørsager.

Det foreslås i § 9 k, stk. 3, at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 k, stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter den foreslåede bestemmelse i § 9 k, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c på praktikant- og volontørområdet.

Det foreslås i § 9 k, stk. 4, at beskæftigelsesministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 k, stk. 1.

Bestemmelsen etablerer lovhjemmel til, at ministeren som vil kunne udstikke retningslinjer for praktikanter og volontører, herunder om f.eks. afgrænsning af relevante praktikområder, om forskellige betingelser for meddelelse af opholdstilladelse inden for de forskellige praktikområder, om krav til den faglige og uddannelsesmæssige sammenhæng mellem ansøgerens uddannelse og arbejdsopgaver på praktikstedet osv., og at dette fremover vil kunne ske ved bekendtgørelse. En sådan bekendtgørelse vil kunne suppleres af en uddybende vejledning.

§ 9 l

Det foreslås i § 9 l, at der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der ifølge en aftale mellem Danmark og en anden stat, jf. § 45, er berettiget til et længerevarende ferieophold her i landet og i forbindelse hermed er berettiget til at arbejde her i landet i et nærmere afgræn-

set omfang (working holiday), og at opholdstilladelsen skal gives på de betingelser, som aftalen opstiller. Sådanne tilladelser meddeles i dag i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som for så vidt angår den pågældende sagstype afløses af den foreslåede bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen ændring af den gældende retstilstand.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 l, stk. 2, skal ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 l, stk. 1, kun kunne indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 5, 1. og 3. pkt., og viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c i working holiday-sager.

Det foreslås i § 9 l, stk. 3, at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 l, stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter den foreslåede bestemmelse i § 9 l, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c på working holiday-området.

Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, afsnit 13.2.4.

§ 9 m

Den foreslåede bestemmelse i § 9 m regulerer meddelelse af opholdstilladelse til udlændinge med familiemæssig tilknytning til udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-6, dvs. af beskæftigelsesmæssige eller erhvervmæssige grunde.

Det foreslås i § 9 m, stk. 1, at der, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler derfor, efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-6. Sådanne tilladelser meddeles i dag i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som for så vidt angår den pågældende sagstype afløses af den foreslåede bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen ændring af den gældende retstilstand. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, afsnit 13.2.5.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 m, stk. 2, skal ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 m, stk. 1, kun kunne indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, eller hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 5, 1. og 3. pkt., og viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c i den pågældende sagstype.

Det foreslås i § 9 m, stk. 4, at beskæftigelsesministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 m, stk. 1.

Bestemmelsen etablerer lovhjemmel til, at ministeren som hidtil vil kunne udstikke retningslinjer for de nærmere vilkår, hvorpå sådanne opholdstilladelser meddeles, f.eks. om krav til hovedpersonens opholdstilladelse, og om, hvorledes kredsen af familiemedlemmer afgrænses, og at dette fremover vil kunne ske ved bekendtgørelse. En sådan bekendtgørelse vil kunne suppleres af en uddybende vejledning.

§ 9 n

Det foreslås i den foreslåede bestemmelse i § 9 n, at beskæftigelsesministeren skal kunne bestemme, at der efter ansøgning skal kunne gives opholdstilladelse til udlændinge, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 i eller § 9 k. Sådanne tilladelser meddeles i dag i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som for så vidt angår den pågældende sagstype afløses af den foreslåede bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen ændring af den gældende retstilstand. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, afsnit 13.2.6.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 2, skal ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 1, kun kunne indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller §§ 9 i-n, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, hvis udlændingen har fået fastsat en udrejsefrist, el-

ler hvis udlændingen har en anden ansøgning under behandling, kan ansøgning efter stk. 1 ikke indgives her i landet, medmindre Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 5, 1. og 3. pkt., og viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c i den pågældende sagstype.

Det foreslås i § 9 n, stk. 3, at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold efter den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen viderefører den gældende retstilstand for indgivelse af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c for medfølgende familiemedlemmer.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 4., skal beskæftigelsesministeren kunne fastsætte nærmere regler om sådanne opholdstilladelser. Bestemmelsen etablerer lovhjemmel til, at ministeren som hidtil vil kunne udstikke retningslinjer for, hvorvidt og på hvilke vilkår sådanne tilladelser skal kunne meddeles, og at dette fremover vil kunne ske ved bekendtgørelse. En sådan bekendtgørelse vil kunne suppleres af en uddybende vejledning.

§ 9 o

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 o kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-1, afgive en udtalelse til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering om forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag om forlængelse af opholdstilladelsen. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 9 m eller n, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering om forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende bestemmelse i § 11, stk. 9, for så vidt angår forlængelsessager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-1, og sager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 9 m eller n som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende arbejdstager eller studerende, da disse sagsområder som følge af ressortomlægningen henhører under beskæftigelsesministeren. Herudover er bestemmelsen sprogligt justeret.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 o er således alene en følge af den nye ressortfordeling, og der er ikke tiltænkt en ændring af, i hvilke tilfælde eller om hvad kommunalbestyrelsen kan udtale sig.

For så vidt angår sager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-f, henvises der til bemærkningerne til § 1, nr. 47.

Til nr. 29 og 30

Bestemmelsen i § 9 g blev sat ind ved lov nr. 89 af 30. januar 2007 med henblik på at indføre den såkaldte selvbetjeningsmodel i sager om familiesammenføring, hvorefter ansøger og den herboende ægtefælle så vidt muligt allerede ved ansøgningens indgivelse skal fremlægge alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at bedømme ansøgningen.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 g, stk. 2, kan integrationsministeren bestemme, at ansøgninger om opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9, stk. 1, nr. 1-3, kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles. Denne bestemmelse blev indsat for at give mulighed for at udvide selvbetjeningsmodellen til at også at dække andre dele af opholdsområdet end familiesammenføringsområdet, f.eks. opholdstilladelse til studerende, au pair-personer, arbejdstagere og praktikanter.

Sager om ophold på baggrund af beskæftigelse, au pair-ordningen, studietilladelser m.v., er overført til Beskæftigelsesministeriet, jf. afsnit 13.

De foreslåede ændringer af § 9 g, stk. 2, hvorefter beskæftigelsesministeren kan bestemme, at ansøgere om opholdstilladelse kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles, indebærer, at beskæftigelsesministeren kan udvide selvbetjeningsmodellen til de dele af opholdsområdet, som henhører under beskæftigelsesministerens ressort.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 g, stk. 3, indebærer, at justitsministeren kan bestemme, at selvbetjeningsmodellen udvides til også at omfatte ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 f, da disse sager efter ressortomlægningen henhører under justitsministeren.

Forslagene er alene en konsekvens af ressortfordelingen og svarer til den tidligere integrationsministers bemyndigelse.

Til nr. 31

Forslaget indebærer, at udlændinge fremover ikke skal betale gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1, eller for at indgive ansøgning om forlængelse af en familiesammenføringstilladelse.

Forslaget betyder endvidere, at udlændinge, der har opholdstilladelse som familiesammenført, ikke skal betale gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Endelig indebærer forslaget, at der heller ikke skal betales gebyr for at indgive ansøgninger om genoptagelse og klager over familiesammenføringsafgørelser.

Forslaget vedrører ikke medfølgende familie til arbejdstagere, studerende og forskere m.v.

Der henvises til afsnit 9.2.

Til nr. 32, 36-38, 41, 42, 44, 54, 55, 62, 68 og 73

Der er tale om konsekvenser af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 13 og 31.

Til nr. 39

Der er tale om konsekvenser af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 40.

Til nr. 40

Efter den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 1, nr. 17, skal der betales et gebyr på 1.650 kr. for at indgive ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9 f.

Efter forslaget indeholdes denne betingelse fremover i § 9 h, stk. 1, nr. 15.

Forslaget er en teknisk ændring som følge af den nye ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13.

Til nr. 43

Forslaget er en følge af den ændrede ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13.

Side 92

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 h, stk. 2, skal en udlænding betale et gebyr for at indgive ansøgning om genoptagelse af en sag eller for at klage over en sag, hvor der er truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1, dvs. gebyrpålagte sager.

De foreslåede ændringer af § 9 h, stk. 2, 1. og 2. pkt., er tekniske ændringer som følge af, at disse sager efter ressortfordelingen henhører dels under Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, dels under Udlændingestyrelsen.

For så vidt angår den foreslåede ændring af § 44 a, stk. 4, 1. pkt., henvises der til bemærkningerne til § 1, nr. 66-70.

Til nr. 45

Forslaget er en følge af den ændrede ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 7, gives beskæftigelsesministeren hjemmel til at fastsætte regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer vedrørende ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, stk. 8, §§ 9 i-n samt ansøgning om forlængelse af sådanne opholdstilladelser, da disse sagsområder – opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, studie m.v. – efter ressortomlægningen henhører under beskæftigelsesministeren.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 8, gives justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer vedrørende ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 f, forlængelse af en sådan tilladelse og ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, da disse sagsområder – opholdstilladelse til religiøse forkyndere m.fl. samt tidsubegrænset opholdstilladelse – efter ressortomlægningen henhører under justitsministeren.

Til nr. 47

Forslagene er en følge af den ændrede ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 9, at kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen kan afgive en udtalelse om forhold, som kommunalbestyrelsen skønner vil væ-

re af betydning for afgørelse af en sag om forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse eller om meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse, samt at kommunalbestyrelsen i sager hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person uden udlændingens eller den herboendes samtykke kan afgive en udtalelse om forhold, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag om forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse eller om meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede affattelse af § 11, stk. 9, fastlægger, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsens udtalelse skal afgives til Udlændingestyrelsen. Det drejer sig om sager om forlængelse af opholdstilladelser meddelt efter §§ 7-9 og §§ 9 b-f, sager om tidsbegrænset opholdstilladelse samt sager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med dansk indfødsret, tidsbegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-f. Endvidere er bestemmelsen sprogligt justeret.

De foreslåede ændringer er en følge af den nye ressortfordeling, og der er ikke tiltænkt en ændring af, i hvilke tilfælde eller om hvad kommunalbestyrelsen kan udtale sig.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 46, med hensyn til forlængelsessager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-l, og sager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 9 m eller n, som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende arbejdstager eller studerende.

Til nr. 48 og 49

Forslagene er en følge af den ændrede ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13.

Efter den foreslåede ændring af § 12 fastsætter justitsministeren nærmere regler om opholdstilladelser meddelt efter §§ 7-9 og §§ 9 b-f, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed, og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 12, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om opholdstilladelser efter § 9 a og §§ 9 i-n, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed, og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.

Forslaget er en konsekvens af ressortfordelingen og svarer til den tidligere integrationsministers bemyndigelse.

Til nr. 51

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 14, stk. 1, at en række grupper af udlændinge er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 14, stk. 2, kan integrationsministeren bestemme, at andre udlændinge end de i stk. 1 nævnte er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Efter den foreslåede ændring af § 14, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren og justitsministeren bestemme, at andre udlændinge end de i stk. 1 nævnte er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Forslaget er en konsekvens af ressortfordelingen og svarer til den tidligere integrationsministers bemyndigelse.

For så vidt angår ændringen af § 44 a, stk. 9, henvises der til bemærkningerne til § 1, nr. 66-70.

Efter den foreslåede ændring af § 47, stk. 3, 1. pkt., kan justitsministeren og beskæftigelsesministeren efter aftale med udenrigsministeren fastsætte regler om, at private samarbejdspartnere på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse herunder optage personfoto og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning om regler vedrørende visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse.

Forslaget er en konsekvens af ressortfordelingen og svarer til den tidligere integrationsministers bemyndigelse.

Til nr. 52 og 53

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 15, stk. 1, kan der knyttes betingelser til en arbejdstilladelse.

Med de foreslåede ændringer af § 15, stk. 2, bemyndiges beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om arbejdstilladelse.

Med den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 3, bemyndiges justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om arbejdstilladelse til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 f som religiøse forkyndere, da denne sagstype henhører under justitsministerens ressort.

Side 95

Forslagene er en konsekvens af ressortfordelingen og svarer til den tidligere integrationsministers bemyndigelse.

Til nr. 56

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 11, indebærer, at en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30.

Hvis udlændingen ikke består danskprøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30, aktualiseres en sag om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse således efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 11.

Hvis udlændingen har klaget til Ministeriet for Børn og Undervisning over en bedømmelse om ikke at have bestået danskprøven, skal indledningen af en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 6, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Efter udlændingelovens § 46, stk. 1, er det Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvorvidt udlændingens opholdstilladelse skal inddrages. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om at inddrage udlændingens opholdstilladelse, kan afgørelsen påklages til Justitsministeriet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1.

Der henvises til afsnit 7.2.5.

Til nr. 58

Forslagene er en følge af den ændrede ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13.

Side 96

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 8, 1. pkt., kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen afgive en udtalelse om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en inddragelsessag efter stk. 1 eller 2. Det følger af § 19, stk. 8, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen, i tilfælde, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person, uden samtykke fra udlændingen og den herboende kan afgive en udtalelse om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.

De foreslåede ændringer af § 19, stk. 8, fastlægger, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsens udtalelse skal afgives til Udlændingestyrelsen. Det drejer sig om inddragelsessager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-f. Herudover er bestemmelsen sprogligt justeret.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 9, fastlægger i hvilke tilfælde, kommunalbestyrelsens udtalelse skal afgives til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering. Det drejer sig om inddragelsessager, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-n.

De foreslåede ændringer er en følge af den nye ressortfordeling, og der er ikke tiltænkt en ændring af, i hvilke tilfælde eller om hvad kommunalbestyrelsen kan udtale sig.

Til nr. 64

Forslaget hænger sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 8, 24 og 25.

Forslaget indebærer, at prøveafholder i forbindelse med, at en udlænding skal aflægge danskprøverne uden udlændingens samtykke indhenter oplysninger fra Justitsministeriets personregister om udlændingens navn, køn, fødselsdato, nationalitet, pasnummer eller nummer på anden rejselegitimation og foto.

Indhentelsen vil ske ved, at den private prøveafholder foretager et opslag i Justitsministeriets personregister over udlændinge og sammenligner oplysningerne med prøvetagerens rejselegitimation.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, kan justitsministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren fastsætte regler om de i stk. 30 og stk. 32 nævnte danskprøver, herunder regler om betingelser for at deltage i prøverne.

Side 97

Det er hensigten, at der bl.a. skal fastsættes regler om, at udlændingen i forbindelse med prøverne skal medbringe identitetspapirer i form af pas eller anden rejselegitimation.

Hvis prøveafholderen er i tvivl om, hvorvidt det er rette person, der er mødt op for at aflægge danskprøven, skal prøveafholderen underrette Udlændingestyrelsen herom. Udlændingestyrelsen vil i disse tilfælde tage stilling til, om der er grundlag for nærmere at undersøge prøvetagers identitet og iværksætte de fornødne tiltag i den forbindelse. Udlændingestyrelsen vil i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring, informere udlændingen om prøveafholders adgang til ovennævnte oplysninger, jf. persondatalovens § 28 om meddelelse til den registrerede. Der vil således i ansøgningsskemaet om ægtefællesammenføring blive indføjet oplysninger om prøveafholders adgang til ovennævnte oplysninger.

Til nr. 65

Forslaget er en følge af den ændrede ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13. Bl.a. er visumområdet overført til justitsministeren.

Efter de foreslåede ændringer af § 44, stk. 1, kan justitsministeren fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum og forlængelse af visum.

Herudover foreslås bemyndigelsen til at fastsætte regler om betaling for ansøgninger, der indgives her i landet om opholds- og arbejdstilladelse, ophævet, da bemyndigelsen aldrig er blevet anvendt og derfor er overflødig.

Til nr. 66-70

Forslagene til ændringerne af § 44 a er alene en følge af den ændrede ressortfordeling efter den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13. Bestemmelsens anvendelsesområde ændres således ikke.

Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering vil anmelde deres sagsbehandling i de elektroniske systemer til Datatilsynet som påkrævet.

Udlændingelovens § 44 a, stk. 11, angår samkøring af oplysninger fra egne registre med oplysninger fra andre bestemte registre med henblik på kontrolvirksomhed.

Betegnelsen ”egne registre” har hidtil henvist til Udlændingesservices registre. Efter ressortomlægningen deler Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering ESDH-systemet EstherH på den måde, at der i systemet er delte oplysninger om udlændingen, såkaldte stamdata, som har relevans for begge myndigheder, samt oplysninger om eventuelle verserende sager hos andre myndigheder, som også har relevans for andre myndigheder, f.eks. i forhold til opholdsgrundlag. Det forventes, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering også fremover på denne måde vil dele ESDH-systemet. Der vil ske en teknisk opdeling/afskærmning i systemet, således at myndighederne ikke kan tilgå hinandens sagsdokumenter m.v. I forhold til samkøringer vil disse af tekniske årsager blive foretaget af Udlændingestyrelsen på vegne af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, indtil ovennævnte opdeling/afskærmning i systemet sker.

Til nr. 71

Efter persondatalovens § 7, stk. 8, må den offentlige forvaltning ikke føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 12, finder persondatalovens § 7, stk. 8, ikke anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (asyl). Det samme gælder ved behandling af sager om forlængelse, inddragelse og bortfald af opholdstilladelse meddelt efter disse bestemmelser og ved behandling af sager, hvori akter vedrørende opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 indgår.

I sager om asyl er det almindeligt, at asylansøgeren afgiver oplysninger om politiske forhold. Det gælder især i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om asyl, men det er også almindeligt forekommende, at sådanne oplysninger afgives under behandlingen af en sag om forlængelse, inddragelse eller bortfald af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 7 eller 8. Hertil kommer, at asylsagsakterne indgår i behandlingen af en række andre sagstyper, hvorfor der også vil ske en elektronisk lagring af oplysning om politiske forhold i disse sager.

Forslaget om, at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke finder anvendelse i de nævnte sager, betyder, at Udlændingestyrelsen, Justitsministeriet og Flygtningenævnet kan lagre oplysninger i ESDH-systemet om ansøgeres politiske forhold i asylsager på lige fod med andre oplysninger, der indgives til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven.

Forslaget berører ikke andre bestemmelser i persondataloven. Det er alene bestemmelsen i persondatalovens § 7, stk. 8, der foreslås fraveget. Spørgsmålet om behandling af oplysninger om

bl.a. politisk overbevisning i asylsager vil således skulle afgøres efter persondatalovens § 7, stk. 2-7.

Fravigelsen gælder endvidere alene i forbindelse med behandlingen af asylsager og sager, hvori asylsagsakter indgår, og hvor der i dag registreres politisk tilhørsforhold på papir. I forhold til behandlingen af andre sager vil forbuddet i persondatalovens § 7, stk. 8, derfor stadig finde anvendelse.

Der henvises til afsnit 10.

Til nr. 73

Der er tale om en nyaffattelse af §§ 46 og 46 a, der fastlægger kompetence- og klagereglerne. Bestemmelserne foreslås nyaffattet som følge af ressortomlægningen ved den kongelige resolution af 3. oktober 2011, jf. afsnit 13.

Til nr. 74

I forhold til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47, stk. 2, indebærer den foreslåede affattelse af § 47, stk. 2, dels en ændring i forhold til indgåelse af repræsentationsaftaler med andre Schengenlande på visumområdet og dels ændringer, der skyldes, at visse sager om opholds- og arbejdstilladelse til Danmark er overgået fra det tidligere Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration til Beskæftigelsesministeriet.

Der er endvidere foretaget en sproglig præcisering af bestemmelsen, således at der skelnes mellem ”meddele”, der indebærer en positiv afgørelse og ”udstede”, der alene indebærer faktiske handlinger (udskrivning, stempeling, udlevering m.v.) på baggrund af en afgørelse fra danske myndigheder i Danmark.

Efter den foreslåede affattelse af § 47, stk. 2, 1. pkt., kan der efter aftale mellem justitsministeren og udenrigsministeren samt mellem beskæftigelsesministeren og udenrigsministeren gives danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at udstede og meddele visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende ordning. Der er i den foreslåede affattelse tilføjet ”arbejdstilladelse” for at tydeliggøre, at danske repræsentationer også kan bemyndiges til at udstede og meddele arbejdstilladelse i de tilfælde, hvor der ikke samtidig er tale om en opholdstilladelse. Dette kan være tilfældet i de såkaldte pendlersager, hvor en tredjelandstatsborger søger om arbejdstilladelse i Danmark med viden om at ville bosætte sig i et andet land (f.eks. Sverige eller Tyskland).

Side 100

Efter den foreslåede affattelse af § 47, stk. 2, 2. pkt., kan udenrigsministeren efter aftale med justitsministeren eller beskæftigelsesministeren og efter aftale med et andet land bemyndige udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet til at udstede visum efter § 4 a, stk. 3, opholdstilladelse og arbejdstilladelse.

Der er tale om videreførelse af den eksisterende ordning.

I forhold til ansøgninger om opholds- og arbejdstilladelse er der på Beskæftigelsesministeriets område indgået repræsentationsaftaler med svenske og norske repræsentationer. Aftalerne indebærer typisk, at repræsentationerne modtager ansøgninger om opholds- og arbejdstilladelse, verificerer ansøgerens identitet og overordnet vurderer fremlagt dokumentation, som fremsendes til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering. De norske repræsentationer kan endvidere efter aftale gennemføre et interview med ansøgeren. Derudover giver aftalerne mulighed for, at styrelsen kan bede repræsentationen om at indhente yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen, og at repræsentationerne videreformidler afgørelsen, som styrelsen træffer, til ansøgeren.

I visse tilfælde anvender Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering især de norske repræsentationer til at gennemføre interview med ansøgeren om opholdstilladelse som studerende eller au pair-person med henblik på at vurdere ansøgernes sprogkundskaber og intention med opholdet. Med hensyn til ansøgninger om opholdstilladelse på au pair-området udfører den norske repræsentation i Manila, Filippinerne, endvidere nærmere undersøgelser af ansøgernes identitet, alder og civilstand (på stikprøvebasis).

På Justitsministeriets område kan der f.eks. være tale om udstedelse af opholdstilladelser på familiesammenføringsområdet.

Repræsentationen kan desuden udstede et nationalt begrænset langtidsvisum (D-visum) til brug for indrejsen. Det er på denne baggrund tilføjet i § 47, stk. 2, 2. pkt., at udenlandske repræsentationer kan bemyndiges til at udstede visum efter udlændingelovens § 4 a, stk. 3. Der er tale om udstedelse af et visum på baggrund af en opholdstilladelse, der er meddelt af danske myndigheder, med henblik på, at personen kan indrejse i Danmark og få udleveret sit opholdskort.

De udenlandske repræsentationer træffer således ikke afgørelse på vegne af Danmark i sager om opholds- og arbejdstilladelse.

Der er i den foreslåede affattelse tilføjet ”arbejdstilladelse” for at tydeliggøre, at udenlandske repræsentationer også kan bemyndiges til at udstede arbejdstilladelse i de tilfælde, hvor der ikke samtidig gives opholdstilladelse. Dette kan f.eks. være tilfældet i de såkaldte pendlersager, hvor en tredjelandstatsborger søger om arbejdstilladelse i Danmark med viden om at ville bosætte sig i et andet land (f.eks. Sverige eller Tyskland).

Efter den foreslåede affattelse af § 47, stk. 2, 3. pkt., kan beskæftigelsesministeren alene medvirke i aftaler om udstedelse af visum efter § 4 a, stk. 3, i forhold til meddelelse af opholdstilladelse og arbejdstilladelse som omfattet af § 46, stk. 2. Bestemmelsen betyder, at det er Beskæftigelsesministeriet, der formelt deltager i aftaler med andre lande om udstedelse af et nationalt begrænset langtidsvisum (D-visum) til brug for indrejsen i sager om opholdstilladelse og arbejdstilladelse, der henhører under Beskæftigelsesministeriets område. Det vil tillige være Beskæftigelsesministeriet, der i konkrete sager kan bemyndige en udenlandsk repræsentation til at udstede et nationalt begrænset langtidsvisum med henblik på, at personen kan indrejse i Danmark og få udleveret sit opholdskort.

Denne ordning vurderes mest hensigtsmæssigt, selvom visumområdet generelt henhører under Justitsministeriet.

I praksis vil aftaler med et andet land blive indgået som en samlet aftale, der vedrører visumområdet – generelt – og opholdsområdet både for så vidt angår Justitsministeriet og Beskæftigelsesministeriet

Efter den foreslåede affattelse af § 47, stk. 2, 4. pkt., kan udenrigsministeren efter aftale med justitsministeren indgå repræsentationsaftaler med udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 8. Bestemmelsen indebærer, at der kan indgås aftaler om, at en udenlandsk repræsentation ikke alene – som i dag – kan meddele visum, men også kan give afslag på visum. Der ændres ikke ved muligheden for, at der kan indgås repræsentationsaftaler, hvor der ikke gives afslagskompetence til den pågældende udenlandske repræsentation. Nødvendigheden af behovet for afslagskompetence vil således blive vurderet fra aftale til aftale.

Hvis der indgås en repræsentationsaftale, hvor der gives afslagskompetence til en udenlandsk repræsentation, vil afgørelser truffet af det pågældende lands repræsentationer kunne påklages til dette lands overordnede myndigheder, jf. visumkodeksens artikel 32, stk. 3, og afgørelsen kan derfor ikke påklages til danske myndigheder.

Modtager de danske myndigheder en sådan klage, videresendes denne til det pågældende lands klagemyndighed på visumområdet eller til det pågældende lands diplomatiske eller konsulære repræsentation, som har behandlet sagen med anmodning om behandling af klagen. Klageren orienteres så vidt muligt om videresendelsen. Er dette ikke muligt, f.eks. fordi klagerens adresse ikke fremgår af klagen eller ikke umiddelbart i øvrigt kan findes, anmodes den udenlandske myndighed om at orientere klageren om videresendelsen.

Der henvises til afsnit 12.

Til nr. 75

Efter den foreslåede bestemmelse i § 48 f, 1. pkt., bedømmer Udlændingestyrelsen, om en udlænding har bestået de danskprøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32.

Udlændingestyrelsen bedømmer på baggrund af censorernes indstilling, om den pågældende danskprøve samlet set er bestået eller ikke bestået.

Efter den foreslåede affattelse af § 48 f, 2. pkt., kan Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om en udlænding har bestået den i § 9, stk. 30, nævnte danskprøve, eller den i § 9, stk. 32, nævnte danskprøve, påklages til Ministeriet for Børn og Undervisning.

Klagen skal indgives til Ministeriet for Børn og Undervisning senest 7 dage efter, at resultatet af bedømmelsen er meddelt den pågældende udlænding, jf. den foreslåede bestemmelse i § 48 f, 3. pkt.

Det foreslås i § 48 f, 4. pkt., at klager, der indgives efter udløbet af fristen i 3. pkt., afvises.

Til nr. 76

Forslaget til ændring af § 58 b, stk. 2, er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af etagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Efter forordningen skal varetagelsen af de opgaver, som Kommissionen er tillagt efter Eurodac-forordningen vedrørende driften af den centrale database, der er omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 1, stk. 2, litra b, således fremover varetages af det nyoprettede it-agentur.

Til § 2

Side 103

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 13 og 24.

Til § 3

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 15. maj 2012, jf. dog *stk. 2-5*.

Det betyder, at de ved lovforslaget foreslåede ændringer af reglerne om ægtefællesammenføring finder anvendelse fra og med den 15. maj 2012, uanset om udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse inden denne dato, jf. dog denne lovs § 3, *stk. 3 og 4*.

Det betyder bl.a., at den ved lovforslagets § 1, nr. 24, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, *stk. 30, 1. pkt.*, hvorefter opholdstilladelse som ægtefællesammenført, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve på A1-niveau, også gælder for udlændinge, der har ansøgt om ægtefællesammenføring inden den 15. maj 2012, hvis ansøgningen ikke er færdigbehandlet på dette tidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 71 betyder, at Udlændingestyrelsen, Justitsministeriet og Flygtningenævnet fra den 15. maj 2012 kan lagre oplysninger om en udlændings politiske forhold i et elektronisk sagsbehandlingssystem (ESDH) i forbindelse med behandlingen af asylsager og sager, hvori asylsagsakter indgår, jf. den foreslåede bestemmelse i § 44 a, *stk. 12*, jf. lovforslagets § 1, nr. 71. Det gælder, uanset at en ansøgning om asyl er indgivet før denne dato, og uanset at oplysninger om en udlændings politiske forhold er afgivet inden denne dato.

Det foreslås i § 3, *stk. 2*, at § 1, nr. 76, træder i kraft den 1. december 2012.

Det fremgår af artikel 38 i forordningen om oprettelse af et agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, at it-agenturet indleder sin virksomhed den 1. december 2012.

Det foreslås i § 3, *stk. 3*, at § 1, nr. 7 og 13, ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse, hvis udlændingen eller den herboende person ikke er over 24 år på tidspunktet for sagens afgørelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at 24-årsreglen ved ægtefællesammenføring og ophævelsen af pointsystemet for ægtefællesammenføring ikke finder anvendelse i forhold til ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, der er indgivet inden den 15. maj 2012, hvis udlændingen eller den herboende person ikke er over 24 år på det tidspunkt, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i sagen.

En udlænding, der inden den 15. maj 2012 har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, vil således kunne gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet, uanset at udlændingen eller dennes herboende ægtefælle ikke er fyldt 24 år, hvis udlændingen opnår 120 point på baggrund af pointsystemet for ægtefællesammenføring.

Det foreslås i § 3, stk. 4, at § 1, nr. 9, 24, 25 og 56, ikke finder anvendelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 24, er opholdstilladelse som ægtefællesammenført normalt betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A1-niveau senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Forslaget til § 3, stk. 4, indebærer bl.a., at udlændinge, der er meddelt ægtefællesammenføring inden lovens ikrafttræden, ikke omfattes af dette krav.

Det foreslås i § 3, stk. 5, at for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i perioden fra den 15. maj 2012 og indtil de prøver, der er nævnt i udlændingelovens § 9, stk. 30 og 32, er etableret, regnes fristerne på 6 og 15 måneder, jf. udlændingelovens § 9, stk. 30, 2. og 4. pkt., og stk. 32, 2. og 3. pkt., fra tidspunktet for prøvernes etablering.

Bestemmelsen indebærer, at i forhold til udlændinge, der meddeles ægtefællesammenføring i perioden fra den 15. maj 2012 og indtil danskprøverne på A1- og A2-niveau er etableret, regnes fristerne på 6 og 15 måneder for beståelse af prøverne først fra tidspunktet for etableringen af de to danskprøver.

Det forventes, at danskprøverne på A1- og A2-niveau er etableret primo 2013. Udlændingestyrelsen vil, når prøverne er etableret, ved brev orientere de udlændinge, der er meddelt ægtefællesammenføring i perioden fra den 15. maj 2012 og indtil prøvernes etablering, om tidspunktet for prøvernes etablering.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i forslaget til indsættelse af § 44 a, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 71, at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke finder anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter §§ 7 og 8 (asyl).

Hvis en udlænding søger om asyl på Færøerne eller i Grønland, vil ansøgningen blive behandlet af Udlændingestyrelsen med automatisk påklage til Flygtningenævnet ved afslag. Det samme gælder ansøgninger vedrørende forlængelse af en asylopholdstilladelse. Ligeledes vil afgørelser vedrørende inddragelse og bortfald af asylopholdstilladelser blive behandlet af Udlændingestyrelsen med påklage til Flygtningenævnet.

Udlændingestyrelsen – og Flygtningenævnet – behandler sådanne sager efter henholdsvis anordning nr. 182 af 22. marts 2001 om ikrafttræden for Færøerne af udlændingeloven og anordning nr. 150 af 23. februar 2001 om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven. Anordningerne indeholder ligesom udlændingeloven bestemmelser om asyl.

Da sagen behandles af Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet, der er etableret i Danmark, finder persondataloven imidlertid anvendelse, jf. persondatalovens § 4, stk.1, hvoraf det fremgår, at loven gælder for behandling af oplysninger, som udføres for en dataansvarlig, der er etableret i Danmark, hvis aktiviteterne finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, hvorefter loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, betyder bl.a., at persondatalovens § 7, stk. 8, finder anvendelse ved Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets behandling af ansøgninger om asyl på Grønland og Færøerne. Oplysninger vedrørende ansøgerens politiske forhold i sådanne sager vil derfor ikke kunne lagres elektronisk i ESDH. Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet vil i forbindelse med sin journalisering og sagsbehandling skulle tage højde herfor.

Det bemærkes, at det yderst sjældent forekommer, at Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet behandler sådanne sager.